

99

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

SUN 44

ΣΥΝΟΨΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ,

ΚΑΤ' ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΙΝ.

“Ενθυμήσου τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, συλλογίσου τοὺς χρόνους πολλῶν γενεῶν.” Δευτ. Κεφ. αβ. 7.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΣΜΥΡΝΗ,

ΕΝ ΤΩ ΤΥΠ. Α. ΔΑΜΙΑΝΟΥ και ΣΥΝΤ.

1835.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΣΥΝΟΨΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ΜΕΡΟΣ Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ. Ἐπλάσεν ὁ Θεὸς τὸν πρῶτον
ἄνδρα;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ἐκ χῶμα τῆς γῆς.

Ἐρ: Ἐπλάσεν ὁ Θεὸς τὴν πρῶτην γυναῖκα;

Ἀπ: Ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ ἀνδρός; ἐν
ᾧ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο.

Ἐρ: Ἐν πόσῳ καιρῷ, ἐδημιούργησεν ὁ Θεὸς
τὸν κόσμον καὶ ὅλα ὅσα εὐρίσκονται μέσα εἰς
αὐτόν;

Ἀπ: Ἐν ἑξ ἡμέραις.

Ἐρ: Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὴν ἑβδόμην ἡμέραν;

Ἀπ: Ὁ Θεὸς ἀνεπαύθη τὴν ἑβδόμην ἡμέραν καὶ
τὴν εὐλόγησεν.

Ἐρ: Πῶς ὠνομάσθη ὁ πρῶτος ἀνὴρ;

Ἀπ: Ἀδάμ.

Ἐρ: Πῶς δὲ ἡ πρώτη γυνή;

Ἀπ: Εὕα.

- 'Ερ : Ποῦ ἔβαλεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν, ἀφ' οὗ τούτους ἐπλασεν;
- 'Απ : Εἰς ἓνα ὠραῖον κῆπον ὑνομαζόμενον Ἐδέμ.
- 'Ερ : Ποίαν ἐντολὴν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν, ὅταν τούτους ἔβαλεν εἰς τὸν Παράδεισον;
- 'Απ : Νὰ μὴ φάγωσιν ἀπὸ τὸν καρπὸν ἐνὸς δένδρου.
- 'Ερ : Πῶς ὠνομάζετο τοῦτο τὸ δένδρον;
- 'Απ : Τὸ ξύλον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ.
- 'Ερ : Ἦκουσαν οὗτοι τοῦ Θεοῦ;
- 'Απ : Ὅχι· ἀλλ' ἔφαγαν ἀπὸ τὸν καρπόν.
- 'Ερ : Ποῖος ἔφαγεν ἀπ' αὐτοῦ πρῶτον;
- 'Απ : Ἡ Εὐά καὶ ἔπειτα ἔδωκε καὶ εἰς τὸν Ἀδὰμ.
- 'Ερ : Ποῖος παρεκίνησε τὴν Εὐάν διὰ νὰ τὸν φάγη;
- 'Απ : Ὁ Διάβολος εἰς σχῆμα ὄφeos.
- 'Ερ : Πῶς ἐπαίδευσε ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν διὰ ταύτην των τὴν παρακοήν;
- 'Απ : Τούτους ἐδίωξεν ἀπὸ τὸν κῆπον τῆς Ἐδέμ, καὶ τῶν εἶπεν ὅτι θείλουσιν ἐξ ἅπαντος ἀποθάνειν.
- 'Ερ : Ὅταν δὲ ὁ Θεὸς τούτους ἐδίωξε τί τῶν ὑπεσχέθη;
- 'Απ : Τῶν ὑπεσχέθη ὅτι ἔμελλε νὰ στείλῃ ἓνα Σωτῆρα εἰς τὸν κόσμον, νὰ σώσῃ αὐτούς ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον.
- 'Ερ : Ποῖος ἦτον αὐτὸς ὁ Σωτήρ;
- 'Απ : Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. Β.

- Ἐρ : Ποῖοι ἦσαν ὁ Κάιν καὶ ὁ Ἀβελ ;
 Ἀπ : Οἱ δύο πρῶτοι υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας.
 Ἐρ : Ἦσαν καὶ οἱ δύο καλοὶ ἄνθρωποι ;
 Ἀπ : Ὁχι, ὁ Κάιν ἦτο κακοῦργος.
 Ἐρ : Τί ἔκαμεν ;
 Ἀπ : Ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του Ἀβελ.
 Ἐρ : Διὰ τί, τὸν ἐφόνευτεν ;
 Ἀπ : Διὰ φθόνον· ἐπειδὴ καὶ ἡ θυσία του πρὸς τὸν Θεὸν ἐσάθη δεκτὴ καὶ τοῦ Κάιν ἀπρόσδεκτος.
 Ἐρ : Τί ἠκολούθησεν εἰς τὸν Κάιν, ὑσερον ἀπὸ ταύτην τὴν ἀνοσιουργίαν τὴν ὁποίαν ἔπραξεν ;
 Ἀπ : Ἐμισεῖτο τοσοῦτον ἀφ' ὅλους ὅσοι τὸν ἐγνώριζον, ὥσε ἠναγκάσθη ν' ἀφήσῃ τὴν πατρίδα του, καὶ νὰ διατρίβῃ εἰς ξένην γῆν.

ΚΕΦ. Γ.

- Ἐρ : Τί ἦτον ὁ Κατακλυσμός ;
 Ἀπ : Ὅταν ὁ κόσμος ἐγέμισεν ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ εἶχαν διαφθαρῆν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐξεῖλε πολλὴν βροχὴν νὰ τοὺς πνίξῃ ὅλους, τὸ νερὸν λοιπὸν ἦλθεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἡ γῆ ἐγεμίσθη, καὶ τοῦτο ὠνομάσθη κατακλυσμός.
 Ἐρ : Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι χωρὶς ἐξαίρεσιν ἦσαν κακοῦργοι ;

- Ἄπ: Ὑπῆρχεν ἓνας καὶ μόνος καλὸς, ὁ Νῶε.
- Ἐρ: Ἐπνίξε καὶ τοῦτον ὁ Θεός;
- Ἄπ: Ὅχι, ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε νὰ κατασκευάσῃ μίαν κιβωτὸν, ἡγοῦν, ἐν εἶδος πλοίου διὰ νὰ πλῆθῃ ἐπάνω εἰς τὰ νερά, καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς αὐτὴν αὐτὸς μεθ' ὅλης τοῦ τῆς αἰκογενείας, καὶ μετὰ τινων ἀπὸ παντὸς εἶδους τῶν ζώων.
- Ἐρ: Πῶς ὠνομάζοντο οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε, οἵτινες ἐμβῆκαν μετὰ τοῦ πατρὸς των εἰς τὴν κιβωτὸν;
- Ἄπ: Σὴμ, Χάμ καὶ Ἰάφεθ.
- Ἐρ: Πόσον καιρὸν ἔβρεχεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν;
- Ἄπ: Σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας.
- Ἐρ: Ὅταν τὰ ὕδατα ὀλιγόσεν, ποῦ ἐκάθησεν ἡ κιβωτός;
- Ἄπ: Εἰς τὴν κορυφὴν ἑνὸς ὄρους ὀνόμαζομένου Ἄραράτ.
- Ἐρ: Ὅταν ὁ Νῶε ἤθελε νὰ ἐξεύρῃ εἰς τὰ νερά εὐρύθησαν ἀπὸ τὴν γῆν, τί ἔκαμεν;
- Ἄπ: Ἐξεῖλε μίαν περισερὰν ἔξω τῆς κιβωτοῦ, ἥτις μὴ δυνηθεῖσα νὰ εὕρῃ τόπον ξηρὸν νὰ καθίτῃ ἐπέσρεψε πάλιν εἰς τὴν κιβωτὸν.
- Ἐρ: Τί ἔκαμε λοιπὸν ὁ Νῶε;
- Ἄπ: Μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας πάλιν ἐξαπέσειλε τὴν περισερὰν, καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐπέσρεψε μὲ φύλλον ἐλαίας εἰς τὸ σῶμα τῆς.

Ἐρ : Ὑστερον ἀπὸ πόσας ἡμέρας, ὁ Νῶε ἐξάπε-
σειλε τρίτην φοράν τὴν περισερὰν ἀπὸ τὴν
κιβωτόν ;

Ἀπ : Μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἡ περισερὰ δὲν
ἐπέσρεψε πλέον εἰς αὐτόν· τότε ἐγνώρισεν ὁ
Νῶε ὅτι τὰ νερὰ ἐξέλειπον ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ
ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν κιβωτόν, μεθ' ὅλης του τῆς
οἰκογενείας.

Ἐρ : Τί ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε ;

Ἀπ : Ὅτι δὲν ἤθελε φέρειν πλέον κατακλυσμόν
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

Ἐρ : Καὶ ποῖον σημεῖον ταύτης του τῆς ὑποσχέ-
σεως τοῦ ἔδωσεν ;

Ἀπ : Τὸ οὐράνιον Τόξον.

Ἐρ : Πόσοι λοιπὸν ἄνθρωποι ἐσώθησαν ἀπὸ τὸν
κατακλυσμόν ;

Ἀπ : Ὅκτώ. ὁ Νῶε μὲ τὴν γυναῖκά του, καὶ οἱ
τρεῖς του υἱοί, μὲ τὰς γυναῖκας των.

Ἐρ : Καὶ οἱ τρεῖς υἱοί τοῦ Νῶε ἦσαν καλοί ;

Ἀπ : Ὅχι, ὁ Χάμ δὲν ἦτο καλός.

Κ Ε Φ. Δ.

Ἐρ : Πόσαι γλῶσσαι ἐλαλοῦντο ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ;

Ἀπ : Μία καὶ μόνη, πρὶν τῆς συγχύσεως τῶν
γλῶσσῶν ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πύργου τῆς
Βαβέλ.

Ἐρ : Τί ἦτον ὁ Πύργος τῆς Βαβέλ ;

'Απ: Πύργος, τὸν ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν νὰ κτίζωσι, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ κορυφή ἔπρεπε νὰ φθάσῃ ἕως εἰς τὸν Οὐρανόν.

'Ερ: Διὰ τί ἤθελον νὰ τὸν κάμωσι τοσοῦτον ὑψηλόν;

'Απ: Πιθανῶς, διὰ νὰ σωθῶσιν ἀπὸ τὸν πνιγμὸν, εἰάν ὁ Θεὸς ἤθελε σείλῃν ἐκ νέου τὸν κατακλυσμὸν.

'Ερ: Τοὺς ἤφισεν ὁ Θεὸς νὰ τελειώσωσι τὸ ἔργον των;

'Απ: "Ὁχι, ὁ Θεὸς ἐσύγχυσε τὴν γλῶσσάν των, καὶ δὲν ἐδύνατο ὁ εἷς νὰ ἐννοήσῃ τὸν ἄλλον.

'Ερ: Τί ἔκαμαν λοιπόν;

'Απ: Διεκορπίσθησαν ὅλοι εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

ΚΕΦ. Ε.

'Ερ: Ποῖος ἦτον ὁ Ἀβραάμ;

'Απ; Ὁ ὑπόγραμμὸς τῶν πιστῶν καὶ ὁ φίλος τοῦ Θεοῦ.

'Ερ: Ἡ Σάρρα δὲ ποία ἦτον;

'Απ: Ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραάμ.

'Ερ; Τί ἐπρόσβαξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ νὰ κάμῃ;

'Απ: Ν' ἀφίσῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς γῆν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἤθελε τοῦ δείξειν.

'Ερ: Ὑπήκουσε τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀβραάμ;

'Απ: Μάλισα, ὑπῆγεν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

- 'Ερ : Ποῦ κεῖται ἡ Χαναάν ;
- 'Απ : Πρὸς τὸ Δυτικονότιον μέρος τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, ὀνομάζεται δὲ μὲ διάφορα ὀνόματα, ὡς γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, γῆ τοῦ Ἰσραήλ, Παλαιστίνη, Ἰουδαία καὶ ἁγία Γῆ.
- 'Ερ : Ποῖον ἔλαβε μαζύ του ὁ Ἀβραάμ, εἰς τὴν Χαναάν ;
- 'Απ : Σάρραν τὴν γυναῖκά του καὶ Λῶτ τὸν ἀνεψιόν του.
- 'Ερ : Τί ἔκαμαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀβραάμ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Λῶτ ;
- 'Απ : Εἶχον φιλονεικίαν ἀνάμεσόν των.
- 'Ερ : Τί ἐσοχάσθησαν ὁ Ἀβραάμ καὶ ὁ Λῶτ, ὅτι ἦτο καλῆτερον νὰ πράξωσιν εἰς ταύτην τὴν περίσασιν ;
- 'Απ : Ἐσοχάσθησαν ὅτι ἦτο καλῆτερον νὰ χωρισθῶσιν ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.
- 'Ερ : Ποῦ ὑπῆγεν ὁ Λῶτ καὶ ἐκατοίκητεν ;
- 'Απ : Εἰς πόλιν ὀνομαζομένην Σόδομα.
- 'Ερ : Τί ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ μετὰ τοῦτο ;
- 'Απ : Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη ὅτι ἤθελε τὸν καταστήσειν πατέρα μεγάλου ἔθνους.
- 'Ερ : Πῶς ὠνομάζετο ὁ πρῶτος υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ ;
- 'Απ : Ἰσμαήλ.
- 'Ερ : Πῶς δὲ ὁ ἄλλος υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωκεν εἰς τὸ γῆράς του ;
- 'Απ : Ἰσαάκ.

ΚΕΦ. 5.

- Ἐρ: Ὁποίου χαρακτῆρος ἄνθρωπος ἦτον ὁ Ἰσμαήλ;
- Ἀπ: Ὁ Ἰσμαήλ μικρὸς ἦτο πολλὰ κακὸς, καὶ ἐπερίπαιξε τὸν ἀδελφόν του Ἰσαὰκ, καὶ ἐδιώχθη ἀπὸ τὴν πατρικὴν του οἰκίαν μετὰ τῆς μητρὸς του Ἄγαρ.
- Ἐρ: Πῶς ὠνομάζετο ἡ μεγάλη πόλις ἣτις ἔκειτο πλησίον τῶν Σοδόμων;
- Ἀπ: Γόμορρα.
- Ἐρ: Μέτινα τρόπον, ὁ Παντοδύναμος ἐπαίδευσε τὴν κακίαν τοῦ λαοῦ τούτων τῶν πόλεων;
- Ἀπ: Ἐσειλε πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἠφάνισε ταύτας τὰς πόλεις μετὰ τῶν κατοίκων των.
- Ἐρ: Ἐκαυσεν ὁ Θεὸς καὶ τὸν Λῶτ;
- Ἀπ: Ὅχι, τοῦ εἶπε νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ Σόδομα μετὰ τῆς γυναικὸς του καὶ τῶν θυγατέρων.
- Ἐρ: Τί συνέβη εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Λῶτ;
- Ἀπ: Αὐτὴ ἔσρεψε νὰ ἰδῇ ὀπίσω της τὰ Σόδομα, μ' ὄλον ὅτι ὁ Θεὸς εἶχε τὴν διορίσει νὰ μὴ σραφῆ, διὰ τὸ ὅποῖον τὴν μετάβαλεν εἰς σῆλην ἄλατος.
- Ἐρ: Ποῦ ὑπῆγεν ὁ Λῶτ, καὶ ἔζησε μετὰ τῶν θυγατέρων του;
- Ἀπ: Εἰς σπήλαιον πλησίον τῆς πόλεως Σηγῶρ.

ΚΕΦ. Ζ.

- Ἐρ : Τὶ ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ νὰ κάμη τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσαάκ ὅταν ἐμεγάλωσεν ;
- Ἀπ : Νὰ τὸν σφάξῃ καὶ νὰ τὸν προτφέρει εἰς θυσίαν πρὸς αὐτόν.
- Ἐρ : Εἰς ποῖον μέρος τοῦ εἶπεν ὁ Θεὸς νὰ τὸ κάμη ;
- Ἀπ : Ἐπάνω εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς γῆς Μοριά.
- Ἐρ : Διὰ τί ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ νὰ θυσιάσῃ τὸν υἱὸν τοῦ ;
- Ἀπ : Διὰ νὰ τὸν δοκιμάσῃ ἂν τὸν ἠγάπα, καὶ ἂν ὑπήκουεν εἰς τὰς ἐντολάς του.
- Ἐρ : Ὑπήκουσεν ὁ Ἀβραάμ τοῦ Θεοῦ ;
- Ἀπ : Μάλιστα· καὶ ἤθελε θυσιάσῃ τὸν υἱὸν τοῦ, ἐὰν ἐν ᾧ ἠπλῶνε τὴν χεῖρά του νὰ λάβῃ τὴν μάχαιραν, ἄγγελος δὲν τὸν ἐμπόδιζε, καὶ δὲν τοῦ ἔλεγε νὰ σφάξῃ, ἀντὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ κριὸν, ὃς τις ἦτο πιασμένος εἰς τὰ χαμόκλαδα ἐκεῖ πλησίον.
- Ἐρ : Πῶς ὠνομάσθη ὁ Ἀβραάμ διὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ὑποταγήν του ;
- Ἀπ : Πατὴρ τῶν πισῶν.
- Ἐρ : Τὶ ἔκαμεν ὁ Ἀβραάμ ὅταν ἐγήρασε, καὶ ἐπεθύμησε νὰ νυμφεύσῃ τὸν υἱὸν τοῦ ;
- Ἀπ : Ἔσειλε τὸν δούλον τοῦ εἰς ἄλλον τόπον ὀνομαζόμενον Μεσοποταμίαν, διὰ νὰ εὔρῃ γυναῖκα διὰ τὸν Ἰσαάκ.

'Ερ: Τί ἔλαβεν ὁ δοῦλος μαζύ του;

'Απ: Δέκα καμήλους φορτωμένας δῶρα.

'Ερ: Ἀφοῦ αἱ καμήλοι ἐπεριπάτησαν ἓνα μέγα-
λον διάστημα χωρίς νά πῖωσι νερόν, τί ἔκα-
μεν ὁ δοῦλος;

'Απ: Ἐσάθη εἰς πηγάδιον καί ἐγονάτισε καί
ἐδεήθη πρὸς τὸν Θεόν, ὥσε ἡ γυνή ἣτις ἔπρεπε
νά γίνῃ σύζυγος τοῦ Ἰσαάκ, νά ἤθελεν ἔλθῃ
καί ἀνατύρῃ νερόν δι' αὐτὸν καί τὰς καμήλους του.

'Ερ: Τίς ἦλθεν εἰς τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος;

'Απ: Ἡ Ῥεβέκκα μετὰ τῶν προβάτων της, καί
ἐπρόσφερεν ἑαυτὴν διὰ νά ἀνατύρῃ νερόν δι'
αὐτὸν καί τὰς καμήλους του.

'Ερ: Ποία ἦτον ἡ Ῥεβέκκα;

'Απ: Ἡ θυγάτηρ ἐνὸς ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

'Ερ: Τί ἔκαμε τότε ὁ δοῦλος;

'Απ: Ἐδῶκεν εἰς αὐτὴν τινὰ δῶρα, καί ἠκολού-
θησεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν της· οἱ δὲ γονεῖς
της ἔδωκαν τὴν ἄδειαν ν' ἀπέλθῃ μετὰ τοῦ δούλου.

'Ερ: Ὅταν ἡ Ῥεβέκκα ἔφθασεν εἰς τὴν Γῆν Χα-
ναὰν τί ἔκαμεν;

'Απ: Ὑπανδρεύθη τὸν Ἰσαάκ, καί ἐσάθη μία
πολλὰ καλὴ σύζυγος.

'Ερ: Ἐξῆσεν ἡ Σάρρα νά ἰδῇ νυμφευμένον τὸν
υἱόν της;

'Απ: Ὅχι, αὐτὴ ἀπέθανε πρῖν.

'Ερ: Εἰς ποίαν ἡλικίαν ἀπέθανεν ὁ Ἀβραάμ;

- 'Απ : Εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χρόνων.
 'Ερ : Ποῦ τὸν ἔθαψαν οἱ υἱοὶ του ;
 'Απ : Εἰς τὸ σπήλαιον Μαχπελάχ, ὅπου εἶχε
 ταφῆν καὶ ἡ γυνὴ του Σάρρα.

ΚΕΦ. Η.'

- 'Ερ : Πόσους υἱοὺς ἐγέννησεν ἡ 'Ρεβέκκα ;
 'Απ : Δύω τὸν 'Ἡσαῦ καὶ τὸν 'Ιακώβ.
 'Ερ : Ποῖος ἦτον ὁ μεγαλύτερος ;
 'Απ : Ὁ 'Ἡσαῦ.
 'Ερ : Τί ἐξεύρεις νὰ εἴπῃς περὶ τοῦ 'Ἡσαῦ ;
 'Απ : Μίαν ἡμέραν ἐν ᾧ ἐπέσρεψεν ἀπὸ τὸ κυνή-
 γιον καὶ ἦτο πολλὰ πεινασμένος, εἶδε τὸν ἀδελ-
 φόν του τρώγοντα μαγειρευμένην φακὴν, καὶ
 ἐπώλησε τὰ πρωτοτοκία του εἰς τὸν 'Ιακώβ, διὰ
 τὸ μαγεῖρεμα τῆς φακῆς.
 'Ερ : Διὰ τί ἔκχμεν ὁ 'Ιακώβ τοῦτο τὸ συνάλαγ-
 μα μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ;
 'Απ : Ἐπειδὴ ἐπεθύμει, αὐτὸς νὰ κατασταθῇ ὁ
 πατὴρ τοῦ μεγάλου ἔθνους, τὸ ὁποῖον εἶχεν
 ὑποσχεθῆν' ὁ Θεὸς εἰς τὸν 'Αβραάμ.
 'Ερ : Ἦξευρεν ὁ 'Ἰσαὰκ ὅτι ὁ 'Ἡσαῦ εἶχε πω-
 λήσειν τὰ πρωτοτοκία του ;
 'Απ : Ὁχι.
 'Ερ : Ἀφ' οὗ ἐγήρασεν ὁ 'Ἰσαὰκ καὶ οἱ ὀφθαλ-
 μοῖ του εἶχον σχεδὸν τυφλωθῆν', τί εἶπεν εἰς
 τὸν 'Ἡσαῦ νὰ κάμῃ ;

Ἄπ: Τοῦ εἶπε νὰ ὑπάγῃ νὰ πιάσῃ κανέν κυνήγιον καὶ νὰ τὸ ψήσῃ, καὶ νὰ τοῦ τὸ προσφέρῃ, διὰ νὰ τὸν εὐλογήσῃ πρὶν ἀποθανῆ.

Ἐρ: Τί ἔκαμε τότε ἡ Ῥεβέκκα;

Ἄπ: Ἡ Ῥεβέκκα ἤκουσε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν Ἡσαῦ, καὶ ἐρμηνεύει τὸν Ἰακώβ νὰ φέρῃ κρέατα, καὶ νὰ τὰ ψήσῃ, καὶ ἐνδεδυμένος τὰ φορέματα τοῦ Ἡσαῦ, νὰ τὰ προσφέρῃ εἰς τὸν πατέρα του διὰ νὰ τὸν εὐλογήσῃ πρὶν ἐπιστρέψῃ ὁ Ἡσαῦ.

Ἐρ: Ἡπατήθη ὁ Ἰσαὰκ;

Ἄπ: Μάλιστ' καὶ ἐπροφήτευσεν ὅτι οἱ ἀπόγονοι τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ ἤθελον εὐλογηθῆν ὑπὲρ τὴν γενεάν τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἐρ: Ὄταν ὁ Ἡσαῦ ἦλθεν ἀπὸ τὸ κυνήγιον τί ἔκαμεν;

Ἄπ: Ἐθυμώθη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ εἶπεν ὅτι ἤθελε τὸν φονεύσειν εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του.

Ἐρ: Τί εἶπε ἡ Ῥεβέκκα τοῦ Ἰακώβ;

Ἄπ: Ν' ἀναχωρήσῃ εἰς μακρυνὸν τόπον διὰ νὰ μὴν ἠμπορέσῃ νὰ τὸν φονεύσῃ ὁ ἀδελφός του.

Κ Ε Φ. Θ.'

Ἐρ: Τί συνέβη εἰς τὸν Ἰακώβ τὴν πρώτην νύκτα τοῦ ταξιδίου του;

Ἄπ: Ἐπλαγίασε κατὰ γῆς, καὶ ἔβαλε μίαν πέτραν εἰς προσκεφάλαιόν του, ὁ δὲ Θεὸς τοῦ ἔσειλεν ἐνύπνιον πολλὰ εὐφρόσυνον.

Ἐρ: Τί ὠνειρεύθη;

Ἄπ: Εἶδε τοὺς Ἀγγέλους ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ὑπεσχέθη ὅτι ἤθελον εὐλογηθῆν' εἰς τὸ σπέρμα του ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, καὶ ὅτι ἤθελε τὸν συντροφεύειν ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃ, καὶ ὅτι ἤθελε τὸν φέρειν πάλιν ὀπίσω εἰς τὴν πατρικὴν του γῆν.

Ἐρ: Ὅταν ἐξύπνησεν ὁ Ἰακώβ, πῶς ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον;

Ἄπ: Βαιθὴλ.

Ἐρ: Ποῦ ὑπῆγεν ἔπειτα ὁ Ἰακώβ;

Ἄπ: Εἰς τόπον ὀνομαζόμενον Παδὰν Ἀράμ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς του Λάβαν.

Ἐρ: Τί ἔκαμεν ἐκεῖ;

Ἄπ: Ἐνυμφεύθη τὰς δύο θυγατέρας τοῦ Λάβαν, τὴν Λείαν καὶ τὴν Ραχήλ.

Ἐρ: Πόσους υἱοὺς ἔλαβεν ὁ Ἰακώβ;

Ἄπ: Δώδεκα, καὶ μίαν θυγατέρα.

Ἐρ: Πόσον καιρὸν ἔμεινεν ὁ Ἰακώβ μετὰ τοῦ Λάβαν;

Ἄπ: Ἐικοσι χρόνους, καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησε μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων του εἰς τὴν Χαναάν.

Ἐρ: Τί ἔκαμεν ὁ Ἡσαῦ ὅταν ἔμαθεν ὅτι ὁ ἀδελφός του ἐπέσρεφεν;

Ἄπ: Ἐκβῆκε πρὸς ὑπάντησίν του μὲ τετρακοσίους ἀνδρας.

Ἐρ: Τί συνέβη ὅταν συνηπαντήθησαν;

Ἄπ: Ὁ Θεὸς ἐμαλάκωσε τὴν καρδίαν τοῦ Ἡσαῦ, καὶ ἐχάρη ὅταν εἶδε τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἐφιλιώθη μετ' αὐτοῦ.

Ἐρ: Εὗρεν ἀκόμη ζῶντα τὸν πατέρα του Ἰσαάκ;

Ἄπ: Μάλισα, ἀλλ' ἀπέθανε μετ' οὐ πολὺ.

Ἐρ: Ποῦ δὲ ἐτάφη;

Ἄπ: Εἰς τὸ σπήλαιον Μαχπελάχ, ὅπου καὶ ὁ πατὴρ του Ἀβραάμ.

Ἐρ: Πῶς ὠνομάζετο ὁ εἰς τῶν νεωτέρων υἱῶν τοῦ Ἰακώβ;

Ἄπ: Ἰωσήφ.

Κ Ε Φ. Ι.

Ἐρ: Τί ἐξεύρεις νὰ εἶπης περὶ τοῦ Ἰωσήφ;

Ἄπ: Ἦτο πολλὰ καλὸς νέος, καὶ ὁ πατὴρ του τὸν ἠγάπα περισσότερο ἀφ' ὅλους τοὺς μεγαλητέρους του ἀδελφούς, ὅθεν οὗτοι τὸν ἐζήλευσαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὸν φονεύσωσιν.

Ἐρ: Καὶ τὸν ἐφόνευσαν;

Ἄπ: Ὁχι, ὁ Ῥουβὴν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του, κατέπεισε τοὺς λοιποὺς νὰ τὸν ρίψωσιν εἰς ἕνα λάκκον, ἐπὶ σκοπῶν, νὰ τὸν ἐκβάλῃ ἐκεῖθεν ὅταν ἀναχωρήσωσιν.

Ἐρ : Τὸν ἤφισαν μέσα εἰς τὸν λάκκον ;

Ἀπ : Ὅχι. ἀπέρασαν κάποιοι ἔμποροι πρὸς τοὺς
ὁποίους τὸν ἐπώλησαν.

Ἐρ : Τί δὲ εἶπον εἰς τὸν πατέρα των Ἰακώβ ;

Ἀπ : Ὅτι ὁ ἠγαπητός του ἐφρονεύθη ἀπὸ ἀγρίου
θηρίου, καὶ ἔβαψαν τὸ ποικιλόχρουν φόρεμα
του εἰς αἷμα, διὰ νὰ τὸν κάμωσι νὰ τὸ πισεύσῃ.

Ἐρ : Ποῦ ἔφεραν τὸν Ἰωσήφ, οἱ ἀνδρωποιοὶ οἵτινες
τὸν ἠγόρασαν ;

Ἀπ : Εἰς τὴν Ἀιγυπτον.

Ἐρ : Τί συνέβη εἰς αὐτὸν εἰς τὴν Ἀιγυπτον ;

Ἀπ : Κατ' ἀρχὰς ὑπέφερε μεγάλας δυσυχίας,
ἀλλ' ἀκολούθως ὁ Φαραώ, ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰ-
γύπτου τὸν ἔκαμε διοικητὴν τοῦ βασιλείου του.

Ἐρ : Πῶς ἠνταμώνθη πάλιν μετὰ τῶν ἀδελφῶν του ;

Ἀπ : Ἠκολούθησε πείνα εἰς τὸν τόπον των, καὶ
οἱ ἀδελφοὶ του ἤλθον εἰς τὴν Ἀιγυπτον ν' ἀγο-
ράτωσι σῖτον.

Ἐρ : Τί ἔκαμεν ὁ Ἰωσήφ ὅταν εἶδε τοὺς ἀδελ-
φούς του ;

Ἀπ : Τοὺς ἐγνώρισε, καὶ τοὺς ἐτυγχώρησε, καὶ
τοὺς ἀπέσειλε νὰ φέρωσι τὸν πατέρα των, διὰ
νὰ κατοικήσωσιν ὅλοι ὁμοῦ εἰς τὴν Ἀιγυπτον,
καὶ νὰ τρέφωνται παρ' αὐτοῦ.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάσθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ;

Ἀπ : Ἰσραηλίται, διότι ὁ Ἰακώβ ὠνομάζετο καὶ
Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ΙΑ.

Ἐρ: Ὅταν ὁ καλὸς βασιλεὺς Φαραὼ ἀπέθανε, τί συνέβη εἰς τοὺς Ἰσραηλῖτας εἰς τὴν Ἄιγυπτον;

Ἀπ: Ἄλλος Φαραὼ ἐβασίλευσεν, ὅς τις δὲν ἐφοβείτο τὸν Θεόν, καὶ ἐμεταχειρίσθη τοὺς Ἰσραηλῖτας μὲ ἀνσηρότητα ὡς δούλους του, καὶ τοὺς διέταξε νὰ ρίπτωσι τὰ ἀρσενικά των τέκνα εἰς τὸν ποταμόν.

Ἐρ: Τί δύνασαι νὰ μ' εἴπης περὶ τούτου;

Ἀπ: Ἰσραηλίτης τις ὀνομαζόμενος Ἀμράμ ἔχων γυναῖκα ὀνομαζομένην Ἰωχεβέδ, ἐγέννησεν υἱὸν ὠραίου τὴν ὄψιν, τοῦ ὁποῖου ἐκρυψε διὰ τρεῖς μῆνας.

Ἐρ: Τί ἔκαμεν εἰς τὸ τέλος τῶν τριῶν μηνῶν;

Ἀπ: Ἡ μήτηρ φοβηθεῖσα μὴ ἀνακαλυφθῆ τὰ παιδίον καὶ ριφθῆ, ἔκαμεν ἓν κιβώτιον ἀπὸ σπάρτα, καὶ τὸ ἔβαλε μέσα, καὶ τὸ ἔθεσεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, ἐμπιστευθεῖσα εἰς τὸν Θεὸν τὴν διατήρησίν του.

Ἐρ: Τί συνέβη μετὰ ταῦτα;

Ἀπ: Ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ τὸ εὔρε, καὶ τὸ ἐπῆρε καὶ τὸ ἀνέθρεψεν ὡς ἰδιοῦτης τέκνον, ὀνομάσατά το Μωϋσῆν.

Ἐρ: Ποίαν ὄν ἔλαβε διὰ τροφόν του;

Ἀπ: Τὴν μητέρα τοῦ παιδίου Ἰωχεβέδ.

Ἐρ: Πῶς ὠνομάζετο ὁ ἀδελφὸς τοῦ Μωϋσέως;

Ἀπ: Ἀαρών.

- Ἐρ : Ὄταν ὁ Μωϋσῆς ἐμεγάλωσε τι τοῦ εἶπεν ὁ Θεὸς νὰ κάμη;
- Ἄπ : Νὰ λάβῃ μαζύ του τὸν ἀδελφόν του Ἀαρών, καὶ νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸν Φαραῶ, καὶ νὰ τοῦ εἶπῃ ὅτι πρέπει ν' ἀφίση τοὺς Ἰσραηλίτας ν' ἀπέλθωσιν.
- Ἐρ : Τοὺς ἤφισεν ὁ Φαραῶ ν' ἀπέλθωσιν;
- Ἄπ : Ὅχι· εἶπεν ὅτι δὲν ἐφοβεῖτο τὸν Θεόν, καὶ ὅτι δὲν ἤθελε νὰ τοὺς ἀφίση.
- Ἐρ : Τί ἔκαμε λοιπὸν ὁ Θεός;
- Ἄπ : Ἔσειλε πολλὰς πληγὰς διὰ νὰ τὸν ὑποχρεώτῃ νὰ τὸν φοβηθῆ, καὶ τελευταῖον ἐφόνευσεν ὅλους τοὺς πρωτατόκους υἱοὺς τῆς Αἰγύπτου εἰς μίαν νύκτα.
- Ἐρ : Ἦφισε τότε ὁ Φαραῶ τοὺς Ἰσραηλίτας ν' ἀπέλθωσιν;
- Ἄπ : Μάλιστα· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν ἐλυπήθη, καὶ ἔσειλε κατόπι ντων ὄλου του τὰ σράτευμα.
- Ἐρ : Μέχρι τίνος τοὺς κατεδίωξε μὲ τὸ σράτευμά του;
- Ἄπ : Ἔως εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης.
- Ἐρ : Πῶς διεπέρασαν οἱ Ἰσραηλίται τὴν Ἐρυθρὰν Θαλάσσαν;
- Ἄπ : Ὁ Θεὸς διήρεσε τὰ νερά καὶ ἀπέρασαν ἐπὶ ξηρᾶς.
- Ἐρ : Τί συνέβη εἰς τὸν Φαραῶ;

Ἄπ: Ὑπῆγε κατόπιν των καὶ ὁ Θεὸς ἔτριξε τὰ νερά ἐπάνω του, καὶ ἔπνιξεν αὐτὸν καὶ ὄλον του τὸ σράτευμα.

Κ Ε Φ. ΙΒ.΄

Ἐρ: Ἄφ' οὗ ἤλευθέρωσεν ὁ Θεὸς τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τῆν Ἄιγυπτου, ποῖον ἐδιόρισεν ὁδηγόντων;

Ἄπ: Τὸν Μωϋσέα.

Ἐρ: Πῶς τῷ ἐδειξε τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἤθελε ν' ἀπέλθωσι;

Ἄπ: Ἔσειλε σῦλον νεφέλης διὰ νὰ τοὺς ὁδηγῇ τὴν ἡμέραν εἰς τὸν δρόμον, καὶ σῦλον πυρὸς διὰ νὰ τοὺς φέγγῃ τὴν νύκτα.

Ἐρ: Πῶς τοὺς ἔθρεψεν ὁ Θεός;

Ἄπ: Ἐβρεξε μάννα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν νὰ τρώωσιν ἀντὶ ψωμίου.

Ἐρ: Τί ἦτον αὐτὸ τὸ μάννα;

Ἄπ: Ἐν ἐξαίρετον εἶδος τροφῆς.

Ἐρ: Πῶς δὲ τοὺς ἐπότισεν;

Ἄπ: Ὅταν αὐτοὶ ἐδίψων, ἔκαμε δὶς νὰ πηγάζῃ νερὸν ἀπὸ πέτραν βράχου.

Ἐρ: Ποῦ τῶν ἔδωσεν ὁ Θεὸς τὰς δέκα ἐντολάς;

Ἄπ: Ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Σινᾶ.

Ἐρ: Μέτινα τρόπον τῶν ἔδωσεν ὁ Θεὸς τὰς ἐντολάς;

Ἄπ: Τὰς ἔγραψεν εἰς δύο πετρίνας κλάκας καὶ τὰς ἔδωκε τοῦ Μωϋσέως.

- Ἐρ : Τὶ ἰδιαίτερον συνέβη εἰς τὸν Μωϋσῆν, ὅταν κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος ;
- Ἀπ : Τὸ πρόσωπον του ἔλαμπε τόσον, ὥστε ὁ λαὸς δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν θεωρῇ.
- Ἐρ : Ὅταν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν Μωϋσῆν τὰς ἐντολάς καὶ ἄλλους νόμους, τί τοῦ εἶπε νὰ κάμῃ ;
- Ἀπ : Τὸν ἐπρόσαξε ν' ἀνεγείρῃ σκηνὴν διὰ τὴν κοινὴν λατρείαν.
- Ἐρ : Τί εἶπεν ὁ Θεὸς τοῦ Μωϋσέως νὰ κάμῃ πρὸς τὸν ἀδελφόν του Ἀαρών ;
- Ἀπ : Νὰ διορίσῃ αὐτὸν μὲν εἰς Ἀρχιερέα, τοὺς δὲ υἱοὺς του εἰς ἱερεῖς ὑπ' αὐτὸν· τὸν ἐπρόσαξε προσέτι, νὰ χωρίσῃ τὴν φυλὴν Λευὶ διὰ τὴν ἐπιηρεσίαν τῆς σκηνῆς.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

- Ἐρ : Ποῖον ἦτο τὸ κυριώτερον τῶν ὄσων ἐφυλάττοντο μέσα εἰς τὴν σκηνήν ;
- Ἀπ : Ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης.
- Ἐρ : Τί ἦτον αὕτη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης ;
- Ἀπ : Ἐν μικρὸν κιβώτιον χρυσαμένον, τοῦ ὁποίου τὸ σκέπασμα ὠνομάζετο Ἰλαστήριον.
- Ἐρ : Τί ἐφυλάττετο μέσα εἰς αὐτὴν τὴν κιβωτόν ;
- Ἀπ : Αἱ δύο πλάκες τοῦ νόμου.
- Ἐρ : Ὅταν οἱ Ἰσραηλῖται ὠδοιπόρουν εἰς τὰς

ἐρήμους, πῶς ἤξευρον, πότε ἔπρεπε νὰ σαματήσωσι, καὶ πότε νὰ προπατήσωσιν;

Ἄπ: Ὄταν ὁ σὺλος τῆς νεφέλης, ὅς τις ἦτο πάντοτε ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκινεῖτο, ἤξευρον, ὅτι ἔπρεπε νὰ προπατῶσι, καὶ ὅταν ἔμενεν ἀκίνητος, τότε, ὅτι ἔπρεπε νὰ σαματήσωσι νὰ ἀκουμβήσωσι τὴν σκηνὴν, καὶ νὰ σήσωσι τὰς σκηνὰς των.

Ἐρ: Ποία ἐξάθη ἡ διαγωγή τῶν Ἰσραηλιτῶν, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους;

Ἄπ: Ἐγόγγυζον, καὶ ἀπесаτοῦσαν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅσάκις ἤθελον ἐμπέσειν εἰς δυσκολίας.

Ἐρ: Πῶς τοὺς ἐπαίδευσεν ὁ Θεός;

Ἄπ: Εἶπεν, ὅτι ὅλοι ὅσοι ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἐκτὸς τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τοῦ Χάλεβ, οἵτινες ἦσαν πιστοί, ἔπρεπε νὰ ἀποθάνωσιν εἰς τὴν ἐρημον, καὶ μόνον τὰ τέκνα των νὰ κληρονομήσωσι τὴν γῆν τῆς Χαναάν.

Ἐρ: Ποῦ ἀπέθανεν ὁ Ἀαρών;

Ἄπ: Ἐπὶ τοῦ ὄρους Ὠρ, ὃ δὲ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ ἐγένετο ἀρχιερεὺς αὐτῷ αὐτοῦ.

Ἐρ: Ὑπῆγε καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας;

Ἄπ: Ὁχι· ἀλλ' ὁ Θεὸς τοῦ ἐχάρισε τὸ νὰ τὴν θεωρήσῃ μόνον ἀπὸ τὴν κορυφὴν Φασιγά τοῦ ὄρους Ναβαῦ, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν γῆν Μωάβ.

ΚΕΦ. ΙΔ.

Ἐρ: Ὄταν ὁ Μωϋσῆς ἀπέθανε, ποῖον ἐδιόριτεν ὁ Θεὸς ὁδηγὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν;

Ἀπ: Τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ.

Ἐρ: Πῶς ὠνομάζετο ἡ πρώτη πόλις τὴν ὁποίαν ἐκυρίευσαν εἰς τὴν γῆν Χαναάν;

Ἀπ: Ἰεριχώ.

Ἐρ: Ἐδοκίμασαν καμμίαν ἀνδρίζασιν εἰς τὴν κυριεύσιν της;

Ἀπ: Μάλισα, οἱ κάρτικοι αὐτῶν ἠναντιώθησαν, ὁ δὲ Θεὸς ἔκαμε νὰ τὴν κυριεύσωσι διὰ θαύματος.

Ἐρ: Διὰ τίνος θαύματος;

Ἀπ: Ὁ Θεὸς τοὺς ἐπρόσαξε νὰ περιφέρωσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης πέριξ τῆς πόλεως, μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν εἰς ἕξ ἡμέρας, τὴν δ' ἐβδόμην ἡμέραν νὰ περιέλθωσι τὴν πόλιν ἑπτὰκις, καὶ οἱ ἱερεῖς νὰ σαλπίσωσι τὰς σάλπιγγάς των, καὶ ὁ λαὸς ν' ἀνακράξῃ, καὶ ὅταν ἔγινε τοῦτο, τὰ τείχη τῆς πόλεως κατῆδαφίσθησαν, καὶ ἐμβῆκαν αὐτοὶ καὶ τὴν ἐκυρίευσαν.

Ἐρ: Ἦτον ἀγαθὸς ἀνθρώπος ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ;

Ἀπ: Μάλισα· καὶ ἀπέθανεν εἰς βαδύτατον γῆρας, καὶ ἐθρηνήθη παρὰ τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. ΙΕ.

Ἐρ: Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ,

ὅποια ἐσάθη ἢ διαγωγή τῆς ἐπελθούσης γενεᾶς τοῦ Ἰσραὴλ;

Ἄπ: Δὲν ἔμειναν πιστοὶ πρὸς τὸν Θεὸν, ἀλλ' ἐπροσκύνησαν εἰδῶλα, καὶ δὲν ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη τὰ ὅποια εἶχον μείνειν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

Ἐρ: Ποιοὶ ἦσαν οἱ ἰσχυρότεροι ἐχθροὶ των;

Ἄπ: Οἱ Φιλιισταῖοι.

Ἐρ: Ποιοὶ ἦσαν οἱ Φιλιισταῖοι;

Ἄπ: Λαὸς κατοικοῦντες πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Χαναάν.

Ἐρ: Ἐσυγχώρητεν ὁ Θεὸς τοὺς Φιλισταίους νὰ καταβάλλωσι τοὺς Ἰσραηλίτας;

Ἄπ: Ὁχι. ἤγειρεν ἓνα δυνατὸν ἄνδρα ὀνομαζόμενον Σαμφών, ὅστις ἦτο τοσοῦτον δυνατὸς, ὥστε ἠδυνήθη νὰ φονεύσῃ λέοντα μὲ μεγάλην εὐκολίαν.

Ἐρ: Τί δοκίμιον τῆς δυνάμεώς του ἔδωκεν;

Ἄπ: Ἐπόλεμησε πρὸς ἑκατοντάδας ἀνθρώπων, ὅταν δὲ περιεκλείσθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Γάζας, ἐσήκωσε τὰς πύλας τῆς πόλεως ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους του, καὶ τὰς ἐπῆρε καὶ ἔφυγεν.

Ἐρ: Ἦτο καλὸς ἄνθρωπος ὁ Σαμφών;

Ἄπ: Ὁχι. ὅθεν καὶ πρὸς τιμωρίαν τοῦ ὁ Θεὸς τοῦ ἐσήκωσε τὴν δύναμιν, καὶ οἱ Φιλιισταῖοι τὸν ἐτύφλωσαν καὶ τὸν ἐφυλάκωσαν.

Ἐρ: Τί ἔκαμεν αὐτὸς τότε;

'Απ : Μετενόησε , και ἔδεήθη πρὸς τὸν Θεὸν ,
και ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωκε πάλιν τὴν δύναμίν του ,
οἱ Φιλιισταῖοι ὅμως δὲν τὸ ἐγνώρισαν .

'Ερ : Τί ἔκαμαν οἱ Φιλιισταῖοι ;

'Απ : Τὸν ἔφεραν μίαν ἡμέραν εἰς ἓνα ναὸν εἰ-
δώλων , αὐτὸς δὲ πιασθεῖς ἀπὸ τοὺς δύο γύ-
λους , ὅτινες ὑπεσῆριζον τὸν ναὸν , τοὺς ἐτρά-
βησε , και κατέσρεψε τὸν ναὸν , και ὄλους τοὺς
εἰς αὐτὸν εὐρισκομένους .

'Ερ : Ἀπέθανε και ὁ Σαμφὼν μετ' αὐτῶν ;

'Απ : Μάλισα . ὁ Θεὸς παρεχώρησε ν' ἀποθάνῃ
διότι ἡμάρτησεν .

Κ Ε Φ Ι ς .

'Ερ : Ποία ἦτον ἡ Ἄννα ;

'Απ : Καλλίστη γυνὴ , ἥτις ἔζη εἰς τὰς ἡμέρας
τοῦ Ἡλί .

'Ερ : Ποῖος ἦτον ὁ Ἡλί ;

'Απ : Ἀρχιερεὺς και κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν .

'Ερ : Τί δύνασαι νὰ μ' εἴπῃς περὶ τῆς Ἄννης ;

'Απ : Αὐτὴ δὲν ἔτεκνοποιοῦσε , διὰ τὸ ὁποῖον και
ἐλυπεῖτο μεγάλως , και ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν
νὰ τῆς δώσῃ τέκνον , αἱ δεήσεις της εἰσηκού-
σθησαν και ἐγέννησεν υἱόν .

'Ερ : Πῶς ὠνομάσθη οὗτος ὁ υἱός ;

'Απ : Σαμουήλ .

'Ερ : Τί ἐξεύρεις νὰ μ' εἴπῃς διὰ τὸν Σαμουήλ ;

Ἄπ: Ὄταν ἤρχισε ν' ὀμιλῇ, ἡ μήτηρ του τὸν ἐδίδαξε νὰ φοβῆται τὸν Θεόν, καὶ ὅταν ἔγινε τεσσάρων χρόνων τὸν ἔφερε τοῦ Ἀρχιερέως Ἡλὶ, καὶ τοῦ τὸν παρέδωκε διὰ ὑπηρέτην εἰς τὰς πρὸς τὸν Θεὸν λειτουργίας, ὁ Ἡλὶ τὸν παρέλαβεν εἰς τὴν ἐπισκοπείαν του, καὶ μὲ τὸν καιρὸν ἐσοφίσθη καὶ ἔγινε καλὸς ἄνθρωπος.

Ἐρ: Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν Σαμουὴλ;

Ἄπ: Τὸν ἔκαμε προφήτην του, καὶ τοῦ ἔλεγε νὰ λέγῃ πρὸς τὸν λαὸν του τὸν Ἰσραὴλ, ὅ,τι τοῦ ἤρσκει νὰ κάμωτι.

Ἐρ: Ἐμεινεν εὐχαριστημένος ὁ λαὸς, ὅταν εἶχε κριτὴν του τὸν Σαμουὴλ;

Ἄπ: Ὁχι, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπέμενε νὰ ψηφίσῃ βασιλέα, μ' ὄλον ὅτι ἄτοπον, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἦτον ὁ βασιλεὺς των, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἐπεθύμουν, ὁ Θεὸς των εἶπεν, ὅτι θέλει των δῶσειν.

Ἐρ: Ποῖον ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς διὰ βασιλέα των;

Ἄπ: Τὸν Σαοὺλ τὸν υἱὸν τοῦ Κεῖς, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Ἐρ: Εἰς ποῖαν περίστασιν ἔγινε ὁ Σαοὺλ βασιλεὺς;

Ἄπ: Ταξειδεύων εἰς ἀναζήτησιν τινῶν ὄνων, τοὺς ὁποίους εἶχε χάσειν ὁ πατήρ του, ἤλθεν εἰς τὴν Ῥαμὰ, εἰς τὸ σπήτι τοῦ Σαμουὴλ, ὃς τις

τὸν ἔχριτε βασιλέα κατὰ τὴν προσαγὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀκολούθως ὅταν τὸν παρέστητεν εἰς τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ὡς βασιλέα, ἀνέκραξαν τὸ, “Ζήτω ὁ βασιλεὺς.”

Ἐρ: Ἐσάφη καλὸς Βασιλεὺς ὁ Σαούλ;

Ἀπ: Κατ' ἀρχὰς ἦτο πολλὰ καλὸς, καὶ καθυπέταττεν ὄλους των τοὺς ἐχθροὺς, ἀλλ' ἀκολούθως ὑπερηφάνευθεὶς καὶ καταφρονήσας τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸν προφήτην Σαμουὴλ νὰ τοῦ εἴπη, ὅτι ἤθελε τοῦ σηκώσῃ τὴν εὐλογίαν, καὶ τὴν δώσῃ εἰς ἄλλον καλλήτερόν του, καὶ μετὰ τοῦτο δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὥσε περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἐσάφη πολλὰ δυσυχῆς.

ΚΕΦ. ΙΗ.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Δαβίδ;

Ἀπ: Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὲ, ὅς τις ἐκατοίκει εἰς τὴν Βηθλεέμ.

Ἐρ: Ἦτο καλὸς νέος ὁ Δαβίδ;

Ἀπ: Μάλιστα· καὶ ἠγάπα τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης του καρδίας.

Ἐρ: Τί δύνασαι νὰ μ' εἴπῃς περὶ τοῦ Δαβίδ;

Ἀπ: Ὅταν ὁ Σαούλ ἠτέβησε πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν Δαβίδ ὁ Θεὸς ἐδιάλεξε διὰ δεύτερον βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔστειλε τὸν Σαμουὴλ

- νά τὸν χρίση, ἀλλ' ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον μόνου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαοῦλ.
- Ἐρ: Τί θαυμάσιον ἔπραξεν ὁ Δαβίδ;
- Ἀπ: Ἐν ᾧ ἦτο νεανίσκος, οἱ Ἰσραηλιῖται εἶχαν πόλεμον μὲ τοὺς Φιλιθαίους, μεταξὺ δὲ τῶν Φιλιθαίων εὐρίσκειτο τερατώδης γίγας ὀνομαζόμενος Γολιάθ, ἀπὸ τὴν Γάθ, πόλιν τῶν Φιλιθαίων. Οὗτος ἐτρόμαξε τὸν Σαοῦλ καὶ τὸν λαόν του κατὰ πολλὰ, ὁ Δαβίδ ὅμως πεποιθώς εἰς τὸν Θεόν, ἐπολέμητε μ' αὐτὸν μὲ μόνην μίαν σφενδόνην, καὶ μίαν πέτραν, καὶ τὸν ἐφόνευτεν.
- Ἐρ: Τί ἔκαμεν ἀφ' οὗ τὸν ἐφόνευτεν;
- Ἀπ: Ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν του, καὶ οὕτως οἱ Ἰσραηλιῖται ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των.
- Ἐρ: Τί συνέβη εἰς τὸν Δαβίδ μετὰ τοῦτο;
- Ἀπ: Ὁ Σαοῦλ τὸν ἐξήλευτε, καὶ ἤθελε τὸν φονεύσειν, εἰάν ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἐλύτρωνε πολλὰκις ἀπὸ τὰς χειράς του, τέλος πάντων, ὁ Σαοῦλ ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην, καὶ ὁ Δαβίδ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
- Ἐρ: Ποίαν πόλιν ἔκτισεν ὁ Δαβίδ;
- Ἀπ: Τὴν Ἱερουσαλήμ, μητρόπολιν τῆς Ἰουδαίας, ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Σιών.
- Ἐρ: Τί ἠγάπα ὁ Δαβίδ νὰ κάμνη;

Ἄπ: Νὰ παίξῃ τὴν κιθάραν, ψάλλων ὕμνους πρὸς τὸν Θεόν, συνέγραψε δὲ πολλοὺς ψαλμοὺς οἱ ὁποῖοι ἀναγινώσκονται καὶ ψάλλονται εἰς τὰς ἐκκλησίας μας.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Ἀβετσαλώμ;

Ἄπ: Ἐνας ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Δαβίδ.

Ἐρ: Ἦτο καλὸς νέος;

Ἄπ: Ὁχι· εὐηρεσεῖτο εἰς τὸ νὰ παίξῃ μᾶλλον, παρὰ νὰ ὑπηρετῇ τὸν Θεόν, καὶ δὲν ἠγάπα τὸν πατέρα του, ἀλλ' ἐπεθυμοῦσε νὰ γίνῃ αὐτὸς, βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ πατρὸς του, καὶ ἐτύναξε σφάτευμα διὰ νὰ τὸν πολεμήσῃ.

Ἐρ: Τὸν ἠγάπα ὁ Δαβίδ;

Ἄπ: Ἀγκαλιὰ καὶ ἦτο κακὸς, τὸν ἠγάπα ὑπερβολικὰ καὶ ἐπαρακαλοῦσε τοὺς ἀξιωματικούς του νὰ μὴ τὸν φονεύσωσιν.

Ἐρ: Τὸν ἠφισεν ὁ Θεὸς ἀτιμώρητον;

Ἄπ: Ὁχι· ἀλλ' ἐν ᾧ ἔτρεχεν ἔφιππος, τὰ μακρά του μαλῖα ἐμπεριδεύθησαν εἰς τοὺς κλάδους ἐνὸς δένδρου καὶ τὸ ἀλογον φυγὸν, τὸν ἠφιστε κρεμάμενον ἀπὸ τοῦ δένδρου, ἕως οὗ ὁ Ἰωάβ ἀξιωματικὸς τοῦ Δαβίδ τὸν εἶδε, καὶ τὸν ἐφόνευστε μὲ τὸ κοντάρι του.

Ἐρ: Ἐχάρηκεν ὁ Δαβίδ διὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του;

Ἄπ: "Ὅχι· ἐπαρᾶπνεῖτο καὶ ἔλεγεν, "ἄμπατε
ν' εἶχα ἀποθάνειν ἐγὼ ἀντί σου, υἱέ μου Ἀβρα-
σαλώμ!"

Ἐρ: Τί ἔκαμεν ὁ Δαβίδ ὅταν ἐγήρασεν;

Ἄπ: Ἐκαμε βασιλεῖα τὸν Σολομῶντα, καὶ ἀπέ-
θανε μετ' ὀλίγον.

Κ Ε Φ. Κ.

Ἐρ: Τί ἄνθρωπος ἦτον ὁ Σολομών;

Ἄπ: Ὁ σοφώτατος τῶν ἀνθρώπων, ὅς τις μί-
ῶλον ὅτι ἰσχυρὸς Μονάρχης, ἐτίμα τὸν Θεόν.

Ἐρ: Τί ἀξιοσημεῖωτον ἔργον ἔπραξεν;

Ἄπ: Ἐκτίσεν ἕνα μεγαλοπρεπῆ ναὸν διὰ τὴν
λατρείαν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς
τὸ ὄρος Μοριά, ὅπου ὁ Ἀβραάμ ἤθελε νὰ
θυσιάσῃ τὸν υἱόν του.

Ἐρ: Πῶς ὠνομάζετο ὁ ναὸς οὗτος;

Ἄπ: Ναὸς τοῦ Σολομῶντος.

Ἐρ: Ἐξηκολούθητε πάντοτε νὰ ἦναι καλὸς καὶ
σοφὸς βασιλεὺς;

Ἄπ: "Ὅχι· κατήντητε ματαιόφρων καὶ ἀνήγειρεν
εἰδῶλα διὰ νὰ τὰ προσκυνᾷ ὁ λαὸς, διὰ τὸ
ὅποιον ἐθυμώθη ὁ Θεὸς, καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι
ἤθελε τοῦ ἀφαιρέσειν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τὴν
γενεάν του, καὶ αὕτως ὁ Σολομών, σερηθεῖς
τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ, ἔζησε τοῦ λοιποῦ δυ-
συχής.

ΚΕΦ. ΚΑ.

Ἐρ: Ποῖος διεδέχθη τὸν Σολομῶντα;

Ἀπ: Ὁ υἱὸς τοῦ Ῥοβοάμ, ὅς τις ἦτον ἀφρων ἡγεμῶν, συμβουλευόμενος τοὺς νέους, καὶ λέγων εἰς τοὺς ὑπηκόους του, ὅτι θέλει τοὺς μεταχειρίζεσθαι κακῶς.

Ἐρ: Τί ἠκολούθητε διὰ τὴν ἀφροσύνην του;

Ἀπ: Μέγα μέρος τοῦ λαοῦ ἐγνώρισαν βασιλεῖα των τὸν Ἱεροβοάμ, ἕνα τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ Σολομῶντος.

Ἐρ: Τί ἠκολούθησεν ἔπειτα;

Ἀπ: Τὸ βασιλεῖον τοῦ Ἰσραὴλ διηρέθη εἰς δύο μέρη, τὰ μὲν, ὑπὸ τὸ ὄνομα, Βασιλεῖον Ἰούδα, τὰ δὲ, βασιλεῖον Ἰσραὴλ.

Ἐρ: Ἀπὸ ποίους ἐτύγκειτο τὸ βασιλεῖον τοῦ Ἰούδα;

Ἀπ: Ἀπὸ τὰς φυλάς τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν, αἵτινες μόναι διέμειναν πισαί εἰς τὸν Ῥοβοάμ.

Ἐρ: Ἀπὸ ποίους δὲ τὸ Βασιλεῖον τοῦ Ἰσραὴλ;

Ἀπ: Ἀπὸ τὰς ἄλλας δέκα φυλάς, αἵτινες ἐψήφισαν βασιλεῖα των τὸν Ἱεροβοάμ.

Ἐρ: Ἦτο καλὸς βασιλεὺς ὁ Ἱεροβοάμ;

Ἀπ: Ὁχι. Ἦτο πολλὰ ὑπερήφανος καὶ ἀσεβὴς, καὶ ὑπεχρέωσε τὸν λαὸν νὰ θυσιάσῃ πρὸς δύο χρυσὰς δαμάλεις, καὶ ἄχι πρὸς τὸν Θεόν, ἐκ τῶν ὁποίων, τὴν μὲν, ἔστησεν εἰς τὴν Δάν, τὴν δὲ εἰς τὴν Βαιθίλ.

Ἐρ: Τί ἔχεις νὰ εἶπης περὶ τούτου;

Ἀπ: Ἐν ᾧ ὁ Ἱεροβοάμ ἐθυσιάζε πρὸς τὴν δάμαλιν τῆς Βαιθίλ, ὁ Θεὸς ἔσειλε πρὸς αὐτὸν προφήτην νὰ τοῦ εἶπῃ, ὅτι ὁ βωμὸς τοῦ ἐμελλε νὰ κατασραφῇ, ὁ Ἱεροβοάμ ἐξήλωσε τὴν χεῖρά του νὰ κτυπήτῃ τὸν προφήτην, καὶ ἡ χεῖρ του ἐξηράνθη, ὁ δὲ βωμὸς κατεκρημνίσθη.

Ἐρ: Τί ἔκαμε τότε ὁ Ἱεροβοάμ;

Ἀπ: Ἐπαρακάλεσε τὸν προφήτην νὰ προσευχηθῇ δι' αὐτὸν, ὁ προφήτης ἐπροσευχήθη, καὶ ἡ χεῖρ του ὑγείανεν ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐδιορθώθη.

Ἐρ: Ποίαν πόλιν ἔκτισεν ὁ Ἱεροβοάμ;

Ἀπ: Τὴν Σαμάρειαν, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του, πολλοὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ ἔθνους εἶχεν ἐκλείψειν, ἐπειδὴ καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ ὁ λαὸς, δὲν ὑπήκουον τοῦ Θεοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Β.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Ἀχαάβ;

Ἀπ: Ἐνας ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ, ἦτο κακοῦργος καὶ ἡ γυνὴ του Ἰεζάβελ ἐμισοῦσε τὸν Κύριον, καὶ ἐπροσκυνοῦσεν εἰδῶλα.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Ἡλιοῦ;

Ἀπ: Ἐνας πολλὰ καλὸς ἄνθρωπος, καὶ ἐζοῦσεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἀχαάβ, καὶ Ἰεζάβελ τῆς

γυναικός του. Ὁ Θεός τὸν ἔκαμε κροφίτην τοῦ, διὰ τὰ προλέγη τὰ μέλλοντα, καὶ τὰ συμβουλεύη τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι χρεωσθεῖ τὰ προσκυνᾶ τὸν Θεόν, καὶ τὰ παραιτήσῃ τὰ εἰδωλα.

Ἐρ: Ἐπρόσεξεν ὁ Ἀχαάθ καὶ ἡ Ἰεζάβελ εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἥλιου;

Ἀπ: Ὅχι· ὠργίσθησαν ἐναντίου του, καὶ ἐπάσχισαν τὰ τὸν φονεύσωσιν, ἀλλ' ὁ Θεός τοῦ εἶπε τὰ ὑπάγη εἰς ἓνα ἀπόκρυφον τόπον, ὅπου τοῦ ἔσελλε καθ' ἡμέραν τὴν τροφήν του μετὰ τοὺς κόρακας.

Ἐρ: Ἐμεινεν ὁ Ἥλιος αὐτοῦ;

Ἀπ: Ὅχι ὁ Θεός τὸν ἔσειλεν εἰς τὴν Ζέφερ, πόλιν κειμένην πλησίον τῆς Σιδωνίας, ὅπου τὸν ἔτρεφε μία πτωχὴ χῆρα πρὸς τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἓν θαῦμα.

Ἐρ: Ὅποιον θαῦμα;

Ἀπ: Πεῖνα μεγάλη ἐκυρίευσεν τὴν γῆν, καὶ ἡ πτωχὴ χῆρα δὲν εἶχε παρ' ἐν ἀπλόχειρον ἀλεύρου, καὶ ὀλίγον λάδι, ἐκ τῶν ὁποίων ἔμελλε τὰ κάμη τὸ ὑστερον φωμίον δι' ἑαυτὴν καὶ τὸν υἱόν της, μετὰ τὸ ὅποιον, ἔπρεπε τὰ περιμένῃ τὸν θάνατον, ὁ Ἥλιος ὅμως, διὰ τῆς θείας εὐλογίας, ἔκαμε τὸ ἀπλόχειρον τοῦ ἀλεύρου καὶ τὸ λάδι τὰ βασάξῃ, ἕως ὅτου ἐτελείωσεν ἡ πεῖνα.

Ἐρ: Ἐκαμεν ὁ Ἡλίας καὶ ἄλλο θαῦμα πρὸς τὴν πτωχὴν χῆραν;

Ἀπ: Μάλισα· ὅταν ὁ υἱὸς της ἀπέθανεν, ὁ Ἡλίας τὸν ἀνέστησε προτευχηθεὶς.

Ἐρ: Διέμεινε πιστὸς ὁ Ἡλίας πρὸς τὸν Θεόν;

Ἀπ: Μάλισα, πάντοτε. Καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἀντήμειψεν ἀναλαβὼν αὐτὸν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, εἰς μίαν πύρινον ἄμαξαν.

Ἐρ: Τί συνέβη εἰς τὸν Ἀχαάβ καὶ τὴν Ἰεζάβελ;

Ἀπ: Ὁ Βασιλεὺς Ἀχαάβ ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην, καὶ ἡ κακοῦργος γυνὴ αὐτοῦ Ἰεζάβελ, ἔπετεν ἀπὸ τοῦ παράθυρου, καὶ ἐσκοτώθη, καὶ τὰ σκυλῖα τὴν κατέφαγον.

Κ Ε Φ Κ Γ

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Ἐλισσαῖος;

Ἀπ: Δοῦλος τοῦ Ἡλιοῦ, ὅστις ἀφ' οὗ ὁ Ἡλίας ἀνελείφθη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἔμεινεν αὐτὸς, προφήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἦτο πολλὰ καλὸς ἄνθρωπος.

Ἐρ: Τί δύνασαι νὰ μ' εἴπῃς περὶ αὐτοῦ;

Ἀπ: Κακά τινα παιδιὰ τὸν ἐπειράζαν, καὶ τὸν ἐπεριγελοῦσαν, καὶ ὁ Θεὸς ἔσειλε δύο Ἄρκτους καὶ τὰ ἐσπάραξαν.

Ἐρ: Τί ἠκολούθησεν εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Ἰσραήλ;

Ἀπ: Οἱ Βασιλεῖς καὶ ὁ λαὸς ἐξηκολούθουν νὰ ἦναι ἀσεβεῖς καὶ ἐπροσκυνοῦσαν εἰδῶλα. Ὁ

Θεός λοιπὸν τοὺς ἤφιτε καὶ ἐδουλώθησαν εἰς ξένην γῆν· οὕτω, τὸ μὲν βασιλεῖον τοῦ Ἰσραὴλ ἐχάρθη, τὸ δὲ τοῦ Ἰούδα διέμεινεν.

Ἐρ: Οἱ διάδοχοι τοῦ Ροβοὰμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα ἦσαν καλοί;

Ἄπ: Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν καλοί, καί τινες κακοῦργοι, καὶ ὁ Θεὸς τῶν ἀπέστειλε πολλοὺς προφῆτας νὰ τῶν εἰπωσιν, ὅτι ἀνδρῶν μετανόησως θέλουσι τιμωρηθῆν.

Ἐρ: Ἀνάφερε τὰ ὀνόματα τινῶν ἐξ αὐτῶν τῶν προφητῶν;

Ἄπ: Ἡταίας Ἰερεμίας Ἰεζεκιήλ.

Ἐρ: Ὑπήκουσεν ὁ λαὸς εἰς τοὺς προφῆτας;

Ἄπ: Ὁχι· διὰ τοῦτο, ὁ Ναβουχοδοноστωρ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνας, ἐξστρατεύσας κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, κατέκαυτε τὴν πόλιν, καὶ τὸν περίφημον ναδὸν τοῦ Σολομῶντος.

Ἐρ: Ὁ δὲ Βασιλεὺς τί ἀπέγεινεν;

Ἄπ: Ὁ Βασιλεὺς Σεδεκίας, καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπέζησαν ἠχμαλωτίσθησαν, τὸ δὲ βασιλεῖον τοῦ Ἰούδα κατεγράφη, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη, ὅτι μετὰ ἑβδομήκοντα χρόνους, ἡ Ἱερουσαλήμ ἐμελλε ν' ἀνακτισθῆ.

ΚΕΦ. ΚΔ.

Ἐρ: Ποῖος ἐβατίλευε κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἰς τὴν Βαβυλώνα;

Ἄπ: Ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσωρ.

Ἐρ: Ὅποιον ἐπίσημον θαῦμα ἔκαμεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου;

Ἄπ: Τρεῖς ἐκ τῶν αἰχμαλώτων Ἰουδαίων, ὁ Σεδράχ, Μισσάχ καὶ Ἀβδεναγώ, ἐξῆλθον σωοὶ ἀπὸ τὴν καιομένην κάμινον εἰς τὴν ὅποιαν εἶχον ριφθῆν διὰ Βασιλικῆς διαταγῆς.

Ἐρ: Διατί οὗτος τοὺς κατεδίκασε νὰ ριφθῶσιν εἰς τὴν κάμινον;

Ἄπ: Διότι ἐπίσειον εἰς τὸν ἀληθῆ Θεόν, καὶ δὲν ἤθελον νὰ κλίνωσι, καὶ νὰ προσκυνήσωσι τὴν χρυσοῦν εἰκόνα, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀνεγείρειν ὁ Ναβουχοδονόσωρ.

Ἐρ: Τί ἠκολούθησε μετὰ ταῦτα;

Ἄπ: Ὄταν ὁ σκληρὸς βασιλεὺς εἶδεν ὅτι ὁ Παντοδύναμος διέσωσεν αὐτοὺς, καὶ ὅτι μήτε τρίχα τῆς κεφαλῆς των ἐτσιρώθη, τοσοῦτον ἐξεπλάγη ἀπὸ τὴν δύναμιν καὶ δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, ὥστε ἀμέσως ἐδιόρισε νὰ τοὺς ἀπολύσωσι, καὶ ἐπρόσαξε τοὺς ὑπηκόους του εἰς τὸ ἐξῆς, νὰ προσκυνῶσι τὸν μόνον ἀληθῆ καὶ ζῶντα Θεόν.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Δανιήλ;

Ἄπ: Εἷς ἐκ τῶν εἰς τὴν Βαβυλώνα μεταφερθέντων αἰχμαλώτων, ὅς τις μὲ τὸ νὰ ἦτο πολλὰ καλὸς νέος, ὁ Θεὸς τὸν ἐδιάλεξε προφῆτην του, ἀπέκτησε δὲ καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ Δαρείου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, ὅς τις εἶχε κυριεύσει

τὴν Βαβυλῶνα διὰ χειρὸς τοῦ γάμβρου τοῦ
Κύρου.

Ἐρ: Τί δύναται νὰ μ' εἴπῃς περὶ τοῦ Δαρείου
καὶ Δανιὴλ;

Ἄπ: Ἄσεβεις τινες κατέπειταν τὸν Δαρεῖον, νὰ
διατάξῃ ὥστε, κανεὶς νὰ μὴν ἤθελε προτευχη-
θῆν' εἰς διάστημα τριάκοντα ἡμερῶν, ὃ δὲ πα-
ραβάτης νὰ ρίπτεται εἰς τὸν λάκκον τῶν Λε-
όντων, ὃ Δανιὴλ. προσηχύθη πρὸς τὸν Θεὸν
κατὰ τὴν συνήθειάν του, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸ
σπήλαιον τῶν Λεόντων.

Ἐρ: Καὶ τὸν ἔφαγον οἱ Λέοντες;

Ἄπ: Ὅχι. τὸ πρῶν, ὅταν ὁ Δαρεῖος ματανοη-
μένος διὰ τὸ ὁποῖον εἶχε πράξει ὑπῆγεν εἰς τὸ
σπήλαιον, εὔρεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶχεν ἐμποδίσει τοὺς
Λέοντας ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν βλάψωσιν.

Ἐρ: Ἐγίναμε τότε ὁ Δαρεῖος;

Ἄπ: Ἐβγάλε τὸν Δανιὴλ ἀπὸ τὸ σπήλαιον
διέταξε δὲ νὰ ρίψωσιν εἰς αὐτὸ τοὺς κακούρ-
γους, οἵτινες εἶχον τὸν συμβουλεύσει νὰ γίνῃ
τοσοῦτον σκληρὸς, καὶ οἱ Λέοντες ἀμέσως τοὺς
κατέφαγον.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

Ἐρ: Πῶς ὠνομάζοντο οἱ Ἰσραηλῖται εἰς τὴν Βα-
βυλῶνα;

Ἄπ: Ἰουδαῖοι.

Ἐρ: Διατί ὠνομάσθησαν οὕτως;

Ἄπ: Ἀπὸ τοῦ προπάτορός των Ἰούδα, υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ.

Ἐρ: Τί συνέβη εἰς αὐτοὺς εἰς τὸ τέλος τῶν ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἱερουσαλήμ;

Ἄπ: Ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τὸν Κύρον βασιδέα τῆς Περσίας, ὅς τις τῶν ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν γῆν των, καὶ ν' ἀνακτίσωσι τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν ναόν των.

Ἐρ: Καὶ ἐτελείωσαν τὸ ἔργον, βασιλεύοντος ἔτι τοῦ Κυρου;

Ἄπ: Ὅχι ἀκαταπαύτως ἐμποδίζοντο ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς Σαμαρίτας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ ἐπονομασθέντος Ἀσσυρίου, Ἐσθῆρ ἡ βασίλισσα ἣτις ἦτον Ἰουδαία, ἐμεσίτευσεν ὑπὲρ τῶν ὁμογενῶν της, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐτυγχώρησε τὸν Ἐζρα νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὴν πατρικὴν των γῆν.

Ἐρ: Ὅποιαν θούλευσιν ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἐζρας;

Ἄπ: Τῶν ἔδωκε τὸ βιβλίον τῶν Γραφῶν, καὶ τοὺς ἐδίδαξε τὰ χρέη των, ἀλλ' αὐτοὶ τὰ ἡμίληταν καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἐπαίδευσε, διότι ὁμῶς δὲν εἶχον λησμονήσῃν ὀλοκλήρως τὸν Θεόν, εὐηρησῆθη νὰ ἐγείρῃ ἐλευθερωτῆν των τὸν Ματθίαν.

Ἐρ: Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ματθία, ποῖος ἐπέ-
λέμει ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων;

Ἀπ: Ἰούδας ὁ Μακαβαῖος εἰς τῶν υἱῶν του,
ὅς τις κατετρότωσε τὰ μεγάλα στρατεύματα
τῆς Συρίας, καὶ ἄλλα πολλὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα
ἐφώρμων κατὰ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐρ: Τί συνέβη μετὰ τὸν θάνατον Ἰούδα τοῦ
Μακαβαίου;

Ἀπ: Οἱ ἄρχοντες ἐψήφισαν βασιλέα, Ἰούδα τὸν
Ἄριστόβουλον, μὴ ὄλον ὅτι θέν κατήγετο ἀπὸ
τὴν γενεάν τοῦ Δαβίδ, καὶ μετ' αὐτὸν, πολ-
λοὶ ἄλλοι ἔλαβαν τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως τῶν
Ἰουδαίων.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ τελευταῖος αὐτῶν;

Ἀπ: Ἡρώδης ὁ μέγας, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
ὁποῖου ἡ Ἰουδαία ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία, ὁπότε
καὶ ὁ Σωτήρ μας ἐγεννήθη.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦ. Α΄

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Ζαχαρίας;

Ἀπ: Τερεὺς τοῦ Θεοῦ ὅς τις ἔζη εἰς τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ βασιλέως Ἡρώδου, καὶ ἡ γυνὴ του
ὠνομάζετο Ἐλισάβετ, καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο
δίκαιοι ἄνθρωποι, θέν ἐτεκνοποιοῦσαν δὲ ἀλλ'
εἶχον γηράσειν ἄτεκνοι.

Ἐρ: Ἐμειναν μέχρι τέλους ἄτεκνοι;

Ἀπ: Ὅχι μίαν ἡμέραν ἐν ᾧ ὁ Ζαχαρίας ἐθυμιάζειν εἰς τὸν ναὸν κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἰουδαίων, ἐφάνη εἰς αὐτὸν Ἄγγελος, καὶ τοῦ ὑπεσχέθη υἱὸν, ὅς τις ἔπρεπε ν' ὀνομασθῆ Ἰωάννης, καὶ ὅς τις ἔμελλε νὰ κατασταθῆ μέγας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ προετοιμάσῃ τὰς καρδίας τῶν λαῶν, εἰς τὸ νὰ γνωρίσωσι καὶ νὰ δεχθῶσι τὸν Μεσσίαν.

Ἐρ: Ἐδώτε πίσιν ὁ Ζαχαρίας εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἀγγέλου;

Ἀπ: Ὅχι, ἐδίξαστεν ὅθεν ὁ Ἄγγελος τοῦ εἶπεν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβριήλ, σαλμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ νὰ σοῦ εὐαγγελίσω ταῦτα, καὶ τώρα, ἰδοὺ, πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀπιστίας σου, θέλεις μείνειν βουβός, ἕως οὗ νὰ πραγματοποιηθῶσιν οἱ λόγοι μου τοὺς ὁποίους σοῖ προεῖπον.

Ἐρ: Ἐσάλθη ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ καὶ εἰς καμμίαν ἄλλην ἐπίσημον ἀποσολήν;

Ἀπ: Μάλισα μετὰ ἐξ περιήπου μῆνας ἀπεσάλθη ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Γαλιλαίας ὀνομαζομένην Ναζαρέτ, πρὸς μίαν παρθένον, ἣτις ἦτον ἀρραβωνιασμένη μετ' ἀνδρα ὀνομαζόμενον Ἰωσήφ, νὰ τῆς εἴπῃ ὅτι ἤθελε γεννήσειν υἱὸν καὶ ὀνομάσειν αὐτὸν Ἰησοῦν, ὅς τις ἔμελλε νὰ κατασταθῆ μέγας, καὶ ὀνομασθῆν υἱὸς τοῦ Ὑψίστου.

Ἐρ: Πῶς ὠνομάζετο αὕτη ἡ Παρθένος.

Ἀπ: Μαριάμ.

Ἐρ: Τί τῆς εἶπε κατὰ πρῶτον, ὁ Ἄγγελος;

Ἀπ: Χαῖρε, κεχαριτωμένη, σὺ εἶσαι εὐλογημένη μεταξύ τῶν γυναικῶν.

Ἐρ: Ἀνέλαβεν ὁ Ζαχαρίας τὴν λαλιάν του, ἀφ' οὗ ἐγεννήθη τὸ παιδίον του.

Ἀπ: Μάλιστ' ἠνοιχθή τὸ σῶμα του, καὶ ἐπροφήτευσεν, ὅτι ὁ υἱὸς του Ἰωάννης ἐμελλε ν' ὀνομασθῆ προφήτης τοῦ Ὑψίστου, καὶ ὅτι ἤθελεν ὑπάγειν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου νὰ ἐτοιμάσῃ τὰς ὁδοὺς του, καὶ νὰ δώτῃ γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν του, εἰς συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν των, διὰ τῆς εὐπλαχνίας τοῦ Θεοῦ.

Κ Ε Φ. Β.

Ἐρ: Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς;

Ἀπ: Εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ ἡ ὁποία ὀνομάζεται Βηθλεὲμ, ὅπου ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία ὑπῆγον διὰ νὰ καταγραφῶσι κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων, ὅστις εἶχε διατάξειν εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους του ν' ἀπογράφωνται εἰς τὰς ἰδίας των πόλεις.

Ἐρ: Τί τὸ ἔκαμαν τὸ παιδίον Ἰησοῦν, ἀφ' οὗ ἐγεννήθη;

Ἀπ: Τὸ ἐτύλιξαν εἰς σπάργανα καὶ τὸ ἐπλαγία-

σαν εἰς φάτνην· ἐπειδὴ ἡ πόλις γέμουσα ἀπὸ λαόν, ὅς τις εἶχεν ἔλθειν ἢ ἀπογράψωσι τὰ ὀνόματά των, δὲν ἦτο τόπος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Ἐρ: Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐδημοσιεύθη κατ' ἰδιαιτέρον τινα τρόπον;

Ἀπ: Μάλισα ἐφάνη Ἄγγελος εἰς τινὰς βοσκούς οἵτινες ἀγρυπνοῦσαν τὴν νύκτα εἰς τὰ ποιμνία των, καὶ τῶν εἶπε, μὴ φοβεῖσθε, διότι ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι καὶ εἰς σᾶς, καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον μεγάλην χαρὰν, ἐπειδὴ ἐγεννήθη σήμερον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ σωτὴρ, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς ὁ Κύριος. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον, θελέτε εὑρεῖν τὸ βρέφος ἐκπαργανωμένον κείμενον εἰς φάτνην.

Ἐρ: Τί συνέβη ἀφ' οὗ ὁ Ἄγγελος εἶπε ταῦτα;

Ἀπ: Παρευθὺς ἐφάνη μαζὺ μὲ τὸν Ἄγγελον πλῆθος οὐρανόθεν στρατεύματος ὑμνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων, “ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.”

Ἐρ: Ἐκαμαν οἱ βοσκοὶ καθὼς ὁ Ἄγγελος τοὺς ἐδιόρισεν;

Ἀπ: Μάλισα ὑπῆγαν εἰς τὴν Βηθλεὲμ, ὅπου εὑρον τὴν Μαρίαν καὶ τὸν Ἰωσήφ μὲ τὸ βρέφος εἰς τὴν φάτνην, καὶ ὅταν εἶδον τοῦτο, ἐκοινοποίησαν τὰ ὅσα τῶν ἐλαλήθησαν διὰ τὸ παιδίον, καὶ ἐπέσρεψαν δοξάζοντες καὶ ὑμνούντες τὸν Θεὸν δι' ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδον.

ΚΕΦ. Γ.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Συμεών.

Ἀπ: Ὁ Συμεών ἦτο πολλά καλὸς ἄνθρωπος ὅς τις ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅτι θέν ἠθέλην ἀποθάνειν πρὶν ἴδῃ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου.

Ἐρ: Πῶς καὶ πού τὸν εἶδεν;

Ἀπ: Οἱ γονεῖς του τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ διὰ νὰ τὸν παραστήσωσι εἰς τὸν ναὸν πρὸς τὸν Κύριον, ὅπου ὁ Συμεών διὰ τῆς ὁδηγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἦλθε καὶ ἀφ' οὗ ἐδέχθη τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰς ἀγκάλας του, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε: “τώρα ἄς παρέλθῃ ὁ δούλος σου Κύριε μὲ εἰρήνην κατὰ τὸν λόγον σου, διότι εἶδον τὰ ὀφθαλμιά μου τὸ σωτήριόν σου.

Ἐρ: Ἦτο καὶ ἄλλος κανεὶς μέτα εἰς τὸν ναόν;

Ἀπ: Μάλισα ἡ προφῆτις Ἄννη μία πολλὰ γραῖα, ἣτις ἐλάτρευε τὸν Θεὸν μὲ νηστείας καὶ προσευχὰς ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ αὕτη ὁμοίως εὐχαρίσει καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

Ἐρ: Ἠκολούθητε καὶ κανέν ἄλλο ἀξιοσημείωτον συμβεβηκὸς εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπ: Μάλισα ἓνας Θαυμάσιος ἀσὴρ ἐβάνη πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Ἰουδαίας εἰς κάποιους μάγους.

Ἐρ: Ἠκολούθησαν οἱ μάγοι τὸν ἀστέρα;

Ἀπ: Μάλισα καὶ ἐπὶ τέλους ἔφθασαν, εἰς τὴν

Ἰερουσαλήμ ὅπου ὁ Ἡρώδης ἐρωτήσας τοῦ ἔμελλε νὰ γεννηθῆ ὁ Ἰησοῦς κατὰ τοὺς προφήτας, ἀπέσειλεν τοὺς μάγους εἰς τὴν Βηθλεὲμ παραγγείλας τοὺς, ἀφ' οὗ εὗρωσι τὸ παιδίον, νὰ ἐπιστρέψωσι νὰ τὸν πληροφορήσωσιν.

Ἐρ: Τί ἠκολούθησε μετὰ ταῦτα;

Ἀπ: Ὁ ἀσὴρ ἐπήγαινεν ἔμπροσθέν των, ἕως οὗ ἦλθε καὶ ἐσάθη, ὅπου ἦτο τὸ παιδίον, τότε οἱ μάγοι ἐμβῆκαν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶδον τὸν Ἰησοῦν μετὰ τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα του, καὶ πεσόντες τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ τοῦ ἐπρόσφεραν χαρίσματα χρυσίου, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

Ἐρ: Ἐπέστρεψαν ἔπειτα πρὸς τὸν Ἡρώδην;

Ἀπ: Ὅχι· τοὺς ἀπεκαλύφθη εἰς τὸ ὄνειρόν των νὰ μὴν ἐπιστρέψωσιν, ὅθεν οὗτοι ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον των ἀπὸ ἄλλον δρόμον.

Ἐρ: Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Μάγων τί συνέβη;

Ἀπ: Ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς τὸν Ἰωσήφ καθ' ὕπνον, καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ Ἡρώδης ἔμελλε νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον διὰ νὰ τὸ χαλάσῃ, καὶ ὅτι αὐτὸς πρέπει νὰ λάβῃ τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ νὰ φύγῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ νὰ μένῃ ἐκεῖ ἕως νὰ τοῦ εἰπῆ.

Ἐπ: Ἐκαμεν ὁ Ἰωσήφ ὡς ὁ Ἄγγελος τὸν ἐδιόρισεν;

Ἀπ: Μάλισα, καὶ εὐθὺς ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἔσειλεν ὁ Ἡρώδης καὶ ἐφόνευεν ὅλα τὰ παι-

διὰ τῆς Βηβλεέμ καὶ τῶν περιχώρων τῆς ὅσα ἦταν εἰς ἡλικίαν τὴν ὁποίαν ἐλογαρίατεν, ἀπὸ τὸν καιρὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐράνη ὁ ἀσὴρ εἰς τοὺς Μάγους.

Ἐρ : Τί συνέβη εἰς τοῦτον τὸν κακοῦργον Βασιλέα;

Ἀπ : Μετ' ὀλίγον ἠσθένητε μὲ μίαν φρικτὴν ἀσθένειαν ; ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέθανε μὲ μεγάλην ἀγωνίαν, καὶ ὁ Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς τοῦ ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀντ' αὐτοῦ, ἐπίσης βάρβαρος τύραννος ὡς τὸν πατέρα του.

Ἐρ : Μετὰ τὸν θανάτον τοῦ Ἡρώδου, τί συνέβη εἰς τὸν Ἰωσήφ ;

Ἀπ : Ἐφάνη πάλιν εἰς τὸ ὄνειρόν του ἄγγελος ; καὶ τοῦ εἶπε νὰ λάβῃ τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμεν, ἀλλ' ἀκούσας ὅτι ὁ Ἀρχέλαος ἐβασίλευεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ, ὑπῆγε δὲ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ὀνομαζομένην Ναζαρέτ, ἀνήκουσαν εἰς τὸ κράτος Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα.

Κ Ε Φ. Δ.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον Ἡρώδης ὁ Ἀντίπας ;

Ἀπ : Ἄλλος υἱὸς τοῦ Μεγάλου Ἡρώδου ὅς τις ἦτον ἐπιεικέσερος τοῦ Ἀρχελάου.

Ἐρ : Τί ἀξιοσημεῖωτον ἔργον ἔπραξεν ὁ Ἰησοῦς ὅταν ἦτο δώδεκα χρόνων ἡλικίας ;

Ἄπ: Ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῆς μη-
 τρός του καὶ τοῦ Ἰωσήφ, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ναὸν
 κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα,
 ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ἔπειτα μαζύ των, ἀπέ-
 μεινε, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, τὸν εὔρον εἰς
 τὸν ναὸν μεταξύ των διδασκάλων, ἀκούοντα καὶ
 ἐρωτῶντα αὐτούς, ὥστε ὅλοι οἱ ἀκροαταί,
 ἐθαύμαζαν εἰς τὴν σοφίαν καὶ τὰς ἀποκρίσεις του.

Ἐρ: Ἐπέστρεψεν ἔπειτα εἰς τὴν Ναζαρέτ, μετὰ
 τῆς Μητρός του καὶ τοῦ Ἰωσήφ;

Ἄπ: Μάλισα καὶ τῶν ὑπετάσσετο ἀυξάνων εἰς
 σοφίαν καὶ ἡλικίαν, καὶ χάριν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ
 ἀνθρώπων.

Ἐρ: Ὅταν δ' ὁ καιρὸς ἐπλητίασε διὰ νὰ φανερωθῇ
 ὁ Ἰησοῦς ὡς Μεσσίας, τί ἐπρόσβαξεν ὁ Θεὸς
 εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου νὰ κάμῃ;

Ἄπ: Νὰ ἐξελεθῇ εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας καὶ
 νὰ γίνῃ πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, ἦτο δὲ τὸ ἐν-
 θυμα τοῦ Ἰωάννου ἀπὸ τρίχας καμήλου, καὶ ἡ
 τροφή του ἀπὸ ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

Ἐρ: Τί ἔκαμῃν ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν ἔρημον;

Ἄπ: Παρεκίνει τοὺς ἐρχομένους πρὸς ἐντάμωσίν
 του νὰ μετανοῶσιν ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των, ἐκ
 τῶν ὁποίων ὅσοι ὑπέσχοντο ν' ἀλλάξωσι ζωὴν,
 τοὺς ἐβάπτισε μὲ ἱερὸν, εἰς σημεῖον ὅτι ἤθε-
 λον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καθαρῆσθαι,

ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των καὶ παραδεχθῆν' εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ἐρ: Ἦλθε καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν πρὸς τὸν Ἰωάννην διὰ νὰ βαπτισθῆ;

Ἀπ: Μάλιστα ὑσερον ἀπὸ ὀλίγου καιρὸν ἀφ' οὗ ὁ Ἰωάννης, ἤρχετε νὰ διδάτκη καὶ νὰ βαπτίζη.

Κ Ε Φ. Ε.

Ἐρ: Τί συνέβη μετὰ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ;

Ἀπ: Εὐθύς ἀφ' οὗ ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερὸν, οἱ οὐρανοὶ ἠνοίχθησαν, καὶ ἰδοὺ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατέβη ἐπάνω του, καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λέγουσα, “οὗτος εἶναι ὁ υἱὸς μου ὁ ἠγαπημένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεπαύσθηκα.”

Ἐρ: Τί συνέβη μετὰ τοῦτο εἰς τὸν Ἰησοῦν;

Ἀπ: Ὑπῆγεν εἰς τὴν ἔρημον ὅπου ἀφ' οὗ ἐνήστευτε σαράντα ἡμέρας, καὶ σαράντα νύκτας, ὅταν ὑσερον ἐπέινασεν ἦλθεν ὁ Διάβολος πρὸς αὐτὸν, ὑποτιχόμενος νὰ τοῦ δώτῃ ὅλας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, εἰάν ἤθελε νὰ πέσῃ καὶ νὰ τὸν προσκυνήσῃ.

Ἐρ: Ὁ δὲ Ἰησοῦς τί ἔκαμεν;

Ἀπ: Ὁ Ἰησοῦς καταφρονήσας ὅλα τὰ ἐπίγεια πλοῦτη, καὶ ἀποφασισμένος νὰ ὑποφέρῃ ὅλας τὰς θλίψεις διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, εἶπεν εἰς τὸν Διάβολον, ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ,

διότι εἶναι γραμμένον, "Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύειν."

Ἐρ: Τὸν ἤφισε τότε ὁ Διάβολος;

Ἀπ: Μάλιστα, "Ἄγγελοι δὲ ἦλθον καὶ τὸν ὑπερετούσαν.

Ἐρ: Τί συνέβη ἀφ' οὗ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε ἀπὸ τὴν ἔρημον;

Ἀπ: Τέσσαρες ἄνθρωποι, Ἀνδρέας, Σίμων, Φίλιππος καὶ Ναθαναὴλ, ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν ὡς πρώτιστοι μαθηταίτου.

ΚΕΦ. 5.

Ἐρ: Ἐξεύρεις τί εἶναι θαῦμα;

Ἀπ: Ὅταν ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ ν' ἀκολουθήσῃ κανέν παράδοξον συμβεβηκὸς, ἢ νὰ γίνῃ καμμία πράξις ἐναντίον τοῦ δρόμου καὶ τοῦ νόμου, τὸν ὅποιον ἐτύσητεν παγκοσμίως εἰς τὴν φύσιν, τοῦτο ὀνομάζεται θαῦμα.

Ἐρ: Πῶς ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸ πρῶτόν του θαῦμα;

Ἀπ: Εἰς τὴν Κανά τῆς Γαλιλαίας εἰς τελετὴν ἑνὸς γάμου, εἰς τὸν ὅποιον ἦτο προσκαλεσμένος μετὰ τῆς μητρὸς του καὶ τῶν μαθητῶν του.

Ἐρ: Τί θαῦμα ἔκαμεν;

Ἀπ: Μετέβαλε ἕξ πύθων τὸ κερὸν εἰς κρασίον.

Ἐρ: Δύνασαι νὰ μ' εἴπῃς τί ἔργον ἔπραξεν ὁ Ἰησοῦς, ἐρχόμενος μίαν φοράν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν

εἰς τὴν Γαλιλαίαν ;

Ἄπ : Ἐκάθιτε νὰ ξεκουρασθῆτε πλησίον ἐνὸς πηγαδίου ὀνομαζομένου, τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐκεῖ ἦλθε μία γυνὴ ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν ὃ ἀνασύρη νερόν, ὃ δὲ Ἰησοῦς τῆς ἐζήτητε ὄλιγον νὰ πῆ, καὶ μετὰ τοῦτο, συνομιλήσας μαζύτης, τὴν ἐδίδαξε πῶς νὰ προσκυνῆ τὸν Θεόν.

Ἐρ : Ἦσαν καὶ οἱ μαθηταὶ του τότε παρόντες ἐκεῖ ;

Ἄπ : Ὅχι· ἀλλ' ἔλλειπον ὃ ἀγοράσωσι τροφᾶς, καὶ ὅταν ἐπέσρεψαν, ἐθαύμασαν εὐρόντες τὸν Ἰησοῦν συνομιλοῦντα μὲ Σαμαρίτιδα, διότι ὑπῆρχε μεγάλη ἀπέχθεια μεταξύ Ἰουδαίων, καὶ Σαμαριτῶν, ἀλλ' ὃ Ἰησοῦς ἠγάπα ὅλην ἐπίσης τὴν ἀνθρώπιότητα.

Ἐρ : Ἐπραξεν ὃ Ἰησοῦς καὶ κἀνὲν ἄλλο θαῦμα εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας ;

Ἄπ : Μάλισα, βασιλικός τις, τοῦ ὁποίου ὃ υἱὸς ἦτον ἀσθενής εἰς τὴν Καπερναοῦμ, ὑπῆγεν εἰς αὐτόν, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ὑπάγῃ νὰ τὸν ἰατρεύσῃ, ἀλλ' ὃ Ἰησοῦς χωρὶς νὰ ὑπάγῃ, εἶπε μόνον. Ὑπαγε ὃ υἱὸς σου ζῆ· καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν, τὸν ἤφιτεν ἡ θέρμη καὶ ἀνέλαβεν.

Ἐρ : Ἐκαμεν ὃ Ἰησοῦς καὶ ἄλλα θαύματα παρὰ ταῦτα ;

Ἄπ : Μάλισα· ἀσθενεῖς ἰατρευσε, τυφλοὺς ὀμμάτων· βουβὸν ἔκαμε νὰ ὁμιλήσῃ, κωφὸν νὰ ἀκούσῃ, ἀνέστη νεκροὺς, καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔπραξεν.

Κ Ε Φ. Ζ΄

Ἐρ: Ποῖοι ἦταν οἱ δώδεκα ἀπόστολοι;

Ἀπ: Δώδεκα ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς ἐδιόλεξεν ἀναμέτονον τῶν Μαθητῶν του διὰ νὰ κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τῶν ἔδωτε δύναμιν νὰ ἰατρεύωσιν ἀτθνεΐας, καὶ νὰ θαυματουργῶσιν εἰς ὄνομά του.

Ἀπ: Εἶπέ τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων;

Ἀπ: Σίμων Πέτρος, Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς του, Ἀνδρέας, Φίλιππος, Βαρθολομαῖος, Ματθαῖος, Θωμᾶς, Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰτκαριώτης.

Ἐρ: Τί σημαίνει ἡ λέξις Εὐαγγέλιον;

Ἀπ: Καλὴν εἰδήσιν ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἔφερε τὰς εὐτυχεσέρας εἰδήσεις, εἰς ἐκείνους ὅτινες ἠθέλον μετανοήσειν, καὶ τὸν πισεύτειν ὡς υἱὸν Θεοῦ.

Ἐρ: Τί ἐννοεῖς μὲ τὴν ματάνοιαν;

Ἀπ: Τὸ νὰ λυπηθῆτις διὰ τὰς ἀμαρτίας του καὶ ν' ἀλλάξῃ ζωὴν.

Κ Ε Φ. Η΄

Ἐρ: Τί ἐδίδαξεν ὁ Σωτὴρ μας ἐπὶ τοῦ ὄρους;

Ἀπ: Ἐδίδαξεν εἰς τοὺς ὄχλους, νὰ ἦναι ταπεινοί, πραεῖς, ὑπομονητικοί, ἐλεήμονες, εὐνοϊκοὶ πρὸς πάντας, ν' ἀγαπῶσι τοὺς ἐχθρούς των, καὶ νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὴν ὀρκομωσίαν, προσέτι

ἐδίδαξε τὴν ἐξαίρετον ἐκείνην προσευχὴν τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν, Κυριακὴν προσευχὴν, ἀπὸ τοῦ Κυρίου Σωτῆρός μας, ὅς τις τὴν ἐτύθητεν.

Ἐρ : Ἀνάφερέ μου πῶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέστησε τὸν υἱὸν τῆς χῆρας ;

Ἀπ : Ἐν ᾧ ἔμβαιεν εἰς τὴν πόλιν Ναϊν, ὑπῆντησε νεκρὸν, υἱὸν μονογενῆ τῆς μητρός του, τὸν ὁποῖον ἔφερον ἔξω νὰ θάψωσι, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐλεήσας τὴν μητέρα του, ἤγγιξε τὸ νεκροκράββατον, καὶ εἶπε, Νεανίτκε, σοὶ λέγω, σήκω ἐπάνω, καὶ ὁ νεκρὸς ἀνεστηκώθη, καὶ ἦρχισε ν' ὁμιλῆ, ὁ δὲ Ἰησοῦς τὸν παρέδωκε τῆς μητρός του.

Ἐρ : Μὲ ποῖον τρόπον καθτύχαστε τὴν θαλασσοταραχὴν ;

Ἀπ : Εὐρίσκετο εἰς πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν του πλέων τὴν λίμνην, καὶ ἐκεῖ ἐτηκώθη μίαν ἀνεμοταραχὴν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκοιμάτο, οἱ μαθηταὶ του τὸν ἐξύπνησαν, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέπληξε τοὺς ἀνέμους, καὶ εἶπεν εἰς τὸ νερὸν, εἰρήνη, ἡσύχασον, οἱ δὲ ἀνεμοὶ ἔπαυσαν καὶ ἔγεινεν ἄκρα γαλήνη.

Ἐρ : Γι' ἀποτέλεσμα ἔλαμναν τὰ θαύματα ταῦτα εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ;

Ἀπ : Πολλοὶ ἐπίσειον εἰς αὐτὸν καὶ πολλοὶ ὄχι· οἱ δὲ ἐχθροὶ του, οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἔλεγον, ὅτι ἐθαυματούργει διὰ διαβολῆς·

κῆς δυνάμεως, ὃ Ἰησοῦς ὅμως ἐπεριφέρετο κη-
ρύττων, καὶ διδάσκων εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώ-
ραν μετὰ τῶν ἀποστόλων του, πολλὰ πράγματα,
ἐν παραβολαῖς.

Ἐρ: Ποῖοι ἦσαν οἱ Γραμματεῖς;

Ἀπ: Νομοδιδάσκαλοι τῶν Ἰουδαίων.

Ἐρ: Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ποῖοι ἦταν;

Ἀπ: Γένος μετὰ τῶν Ἰουδαίων οἵτινες ὑπεκρί-
νοντο, ὅτι ἐφύλαττον μὴ αὐστηρὰν ἀκρίβειαν τὸν
νόμον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ ταύτην τὴν πρόφα-
σιν ἦταν πολλὰ φαυλόβιοι.

ΚΕΦ. Θ.

Ἐρ: Τί ἦταν αὗται αἱ παραβολαί;

Ἀπ: Μικραὶ Ἰστορίαι, ὃ τκοπὸς τῶν ὁποίων ἦτο
νὰ διδάσκωσι, ὅτι ὅταν τελειώσῃ ὁ Κόσμος, ὁ
Μεσσίας θέλει ἀποσεῖλῃ τοὺς ἀγγέλους του,
νὰ ρίψωσιν ὅλους τοὺς κακούργους εἰς ἓνα τό-
πον βασάνων, ὅπου θέλουσιν ὑποφέρειν αἰωνίως
τὰς μεγαλητέρας δυσυχίας, καὶ ὅτι θέλει ἀν-
ταμεΐφειν τοὺς δικαίους εἰς τὸν Οὐρανόν.

Ἐρ: Τί συνέβη εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν;

Ἀπ: Ἐφυλακώθη ἀπὸ τὸν Ἡρώδη τὸν Ἀντίπαν.

Ἐρ: Διὰ ποίαν αἰτίαν;

Ἀπ: Ἡρώδης ὁ Ἀντίπας ἐνυμφεύθη τὴν Ἡρω-
διάδα τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του, Φιλίππου,
διὰ τὸ ὅποιον, ὁ Βαπτιστὴς Ἰωάννης τὸν ἤλεγε,

τοῦτο ἔκαμε τὴν Ἡρωδιάδα νὰ θυμωθῆ ἐναντίου του, καὶ νὰ καταπέσῃ τὸν Ἡρώδη νὰ τὸν φυλακώσῃ.

Ἐρ: Τί συνέβη εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν εἰς τὴν φυλακὴν;

Ἀπ: Ἀφοῦ ἔμεινεν ἐκεῖ κάμποσον καιρὸν, ἀπεκεφαλίσθη ἔπειτα ἐκ διαταγῆς τοῦ Ἡρώδου.

Ἐρ: Διατί ὁ Ἡρώδης διέταξε νὰ τὸν θανατώσωσιν;

Ἀπ: Μίαν ἡμέραν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος χορεύουσα, ἤρετεν εἰς τὸν Ἡρώδη, καὶ ὤμωσεν, ὅτι ἤθελε τῆς δώσειν ὅ,τι ἤθελε τοῦ ζητήσῃ, ἡ δὲ μήτηρ τῆς τὴν ἔκαμε νὰ ζητήσῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου εἰς ἓν πινάκιον, ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη μὲν, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄρκον ἐδίδουριτε ν' ἀποκεφαλίσθῃ.

Ἐρ: Πῶς ἔθρεψεν ὁ Ἰησοῦς τὸν λαόν, ὅταν τὸν ἠκολούθησαν εἰς τὴν ἔρημον;

Ἀπ: Ὁ λαὸς ἦταν ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας κατὰ τὸν ἀριθμὸν, καὶ εἶχον μόνον πέντε κριθίνα ψωμία, καὶ δύο ὄψαράκια, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐδίδουριτε νὰ καθίσωσιν ὅλοι κατὰ γῆς, καὶ ἀφ' οὗ ἔφαγον, ὅσον ἠμπόρεταν, ἐτήκωσαν περιστεύματα τῶν πέντε κριθίνων ψωμίων, εἰς δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

Κ Ε Φ. Ι'

Ἐρ: Τί ἦταν ἡ Μεταμόρφωσις;

Ἀπ: Ὁ Ἰησοῦς παρέλαβε τὸν Πέτρον, Ἰάκωβον

καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του, εἰς ἓν ὕψηλόν βουνὸν διὰ τὴν προσευχῆν, καὶ ἐν ᾧ προσή-
 χετο μετεμορφώθη, ἥτοι ἠλλάξε τὴν μορφήν
 του, καὶ τὸ πρόσωπόν του ἔλαμψεν ὡς ὁ ἥλιος,
 καὶ τὰ φορέματά του ἔγειναν λευκὰ ὡς τὸ φῶς,
 καὶ ἐφάνη πρὸς αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὁ Ἡλί-
 ας, ὁμιλοῦντες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἐν φωτει-
 νῶν σύννεφον τοὺς ἐπεκρίατεν ὄλως, καὶ φωνὴ
 ἠκούσθη, λέγουσα, “οὗτος εἶναι ὁ υἱός μου ὁ
 ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεπαύσθηκα, αὐτοῦ
 ἀκούετε.”

Ἐρ: Τί ἔκαμαν οἱ μαθηταί;

Ἀπ: Φοβηθέντες ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον, ἀλλ' ὁ
 Ἰησοῦς τοὺς ἐπίασε, καὶ τοὺς εἶπε σηκωθῆτε
 ἐπάνω, καὶ μὴ φοβεῖσθε, καὶ ὅταν ἐστήκωσαν
 τὰ ὀμμάτιάτων δὲν εἶδον κανένα ἄλλον, εἰμὴ
 μόνον τὸν Ἰησοῦν.

Ἐρ: Διὰ ποίαν αἰτίαν ἐχθρεύοντο οἱ Ἰουδαῖοι τὸν
 Ἰησοῦν;

Ἀπ: Διότι ἠλπίζον, ὅτι ὁ Μετσίας ἐλθὼν με-
 γάλην ἐπίγειον πομπήν, ἔμελλε τὰ τοὺς ἐλευ-
 θερώτη ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ῥωμαίων, καὶ τὰ
 κατασῆσθαι τὸ ἔθνος των, ὡς εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ
 Δαβὶδ, καὶ Σολομῶντος, ὑπεράνω ὄλων τῶν
 Βασιλειῶν τῆς γῆς· καὶ ἐπειδὴ ὁ Σωτὴρ μας
 ἦλθε μὲ πρᾶον καὶ ταπεινὸν τρόπον, δὲν ἤθε-
 λον τὰ πιεῦστωσιν ὅτι ἦτον ὁ Μετσίας, καὶ

ποτουτου προήλθεν ἡ λύσσατων, ὥσε ἀπεφύτι-
σαν γὰ τὸν φονεύωτιν.

Ἐρ: Τὸ ἤξευρε τοῦτο ὁ Ἰησοῦς;

Ἀπ: Μάλισα· καὶ προεῖπεν εἰς τοὺς μοθητάς
του, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς ἐμελ-
λον γὰ τὸν θανατόσωσι, καὶ ὅτι ἤθελεν ἀνα-
σηθῆν' τὴν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν τὸ
ἐνόησαν, διότι καὶ αὐτοί, καθὼς καὶ οἱ Ἰου-
δαῖοι ἠλπίζον γὰ ἴδωσι τὸν διδάσκαλόν των
ποτὲ βασιλέα ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐρ: Ἐδοκίμασαν οἱ Ἰουδαῖοι γὰ λιθάτωσι τὸν
Ἰησοῦν;

Ἀπ: Μάλισα· πάλαι, ἀλλ' ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰς
χεῖράς των.

Κ Ε Φ. Ι Α. '

Ἐρ: Διηγήσου μου τὸ θαῦμα τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ
Ἰησοῦς ἀνασήσας τὸν Λάζαρον;

Ἀπ: Λάζαρος ὁ ἀδελφὸς τῆς Μάρθας, καὶ τῆς
Μαρίας ἦτον ἀσθενῆς, καὶ αἱ ἀδελφαί του ἔσει-
λαν παρακαλοῦσαι τὸν Ἰησοῦν γὰ ἔλθῃ, ἀλλ'
ὁ Ἰησοῦς δὲν ὑπῆγεν ἕως οὗ ἐκατάλαβεν, ὅτι
ὁ Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ ὅταν ὑπῆγεν ἐζήτησε
γὰ τὸν ὀδηγήσωσιν εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸν εἶ-
χον θάψειν, καὶ εἶπε γὰ ἐκβάλωσι τὴν πέτραν,
ἥτις ἔκειτο εἰς τὸ σόμιον τοῦ σπηλαίου, τὴν
ὁποίαν ἀφ' οὗ ἐκβαλαν, ἐκραξεν ὁ Ἰησοῦς μὲ

μεγάλην φωνήν, Λάζαρε, ἔλα ἔξω, καὶ ἐκεῖνος ἐκβῆκεν ἔξω μὲ τὰ σάβανά του, καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, λύσατέ τον, καὶ ἀφήσατέ τον, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὅτινες εἶδον ταῦτα, ἐπίστυταν εἰς αὐτόν.

Ἐρ: Τί ἰδιαιτέρον σημεῖον σεβασμοῦ ἔδειξεν ἡ Μαρία πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν Βηθανίαν;

Ἀπ: Ἐν ᾧ ἐδειπνοῦτε μ' ἓνα ἄνθρωπον ὀνομαζόμενον Σίμωνα, ὅστις εἶχε καλέσειν καὶ τὴν Μαρίαν, καὶ τὴν Μάρθαν, καὶ τὸν Λάζαρον εἰς τὸ δεῖπνον, ἡ μὲν Μάρθα ὑπηρετοῦσε τὸν Κύριόν μας, ἡ δὲ Μαρία ἔλαβε ἓν κιβώτιον πολυτίμου μύρου, καὶ τὸ ἔχυτεν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἔπειτα ἤλειψε καὶ τοὺς πόδας του, καὶ τοὺς ἐσπόγγιζε μὲ τὰ μαλλία της.

Ἐρ: Αὐτεῖπε κανεῖς εἰς τοῦτο τὸ ὁποῖον ἡ Μαρία ἔκαμε;

Ἀπ: Μάλιστα Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου μας, ὅστις ἦτο κακὸς ἄνθρωπος, εἶπεν, ὅτι τὸ μῦρον ἠδύνατο νὰ πωληθῇ διὰ πολὺ ἀργύριον, καὶ νὰ διαδοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐπήνετε τοῦτο καὶ εἶπε, τοὺς πτωχοὺς πάντοτε τοὺς ἔχετε μαζύ σας, καὶ ὅπῃκα θέλετε δύνασθε νὰ τοὺς ἀγαθοποιῆτε, ἀλλ' ἐμὲ δὲν μ' ἔχετε πάντοτε.

Ἐρ: Ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ Θριάμβου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;

Ἄπ: Μάλιστα, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του ὑπάγετε εἰς τὸ ἀντικρυνὸν χωρίον, καὶ θέλητε εὑρεῖν ἐκεῖ ὄνον δεμένον, καὶ πωλᾶριον, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ὄν ανέβη ποτὲ κανεῖς, λύσατέ το καὶ φέρετέ με το, καὶ εἰάν κανεῖς σᾶς εἶπη τίποτε, θέλητε τοῦ εἰπεῖν ὁ Κύριος τὸ χρειάζεται καὶ ἐκεῖνος θέλει τὸ ἀποσεῖλαιν ἀμέσως;

Ἐρ: Ἐκαμαν οἱ μαθηταὶ ὡς τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς.

Ἄπ: Ναὶ ἔφεραν τὸ πωλᾶριον, καὶ ἔβαλαν ἐπάνω του τὰ φορέματά των, καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἰησοῦς ἐπάνω, καὶ πολλοὶ ἔσρωνον τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον, ἄλλοι πάλιν ἔκοπταν κλάδους δένδρων, καὶ τοὺς ἔσρωνον, καὶ ἔκραζαν ὅλοι, Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ἐρ: Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐπλητίασεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ τί ἔκαμεν;

Ἄπ: Ἐκλαυτε διὰ τὴν πόλιν, καὶ προεῖπεν, ὅτι ἔμελλε νὰ κατασραφῇ ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ἐκεῖνος ὅς τις ἐπεχείρησε νὰ παραδώσῃ τὸν Ἰησοῦν, εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Γραμματεῖς καὶ Πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, ὡς νὰ τὸν φονεύσωσιν;

Ἄπ: Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα μα-

θητων, ουτος ευσυμφωνησε να τους τον παρα-
δωση δια τριακοντα αργυρια, και εκτοτε εξη-
τει ευκαιριαν να τον προδωτη.

Ερ: Ηξευρεν ο Ιησους τα τρέξαντα μεταξυ των
Αρχιερων και του Ιουδα;

Απ: Μάλιστα· διότι ητο καρδιογνώστης· ηξευρεν
ακόμι ότι και η ώρα ητο πλησιον· οτε, κατα
το θελημα του πατρος επρεπε να βάλλη την
ζωην του δια τας αμαρτίας του κόσμου, και
επεθύμησε να φάγη το Πάσχα μετα των μα-
θητων του.

Ερ: Τι ητον αυτη η εορτη του Πάσχα;

Απ: Εορτη συσημένη προς ανάμνησιν της απε-
λευθερώσεως των Ιουδαίων από της δουλείας
της Αιγύπτου, οποτε ο εξολοθρευών Αγγελος
εν ω εθανάτωνε τους πρωτοτόκους της Αι-
γύπτου παρέδραμε τας οικίας των Ισραηλι-
των, αιτινες ηταν σημαδευμένοι με το αιμα
ένος αρνίου.

Κ Ε Φ. Ι Γ.

Ερ: Οποιον ητο τουτο το αρνιον;

Απ: Αρνιον άμωμον, και ακηλίθωτον το οποιον
εσφαζον, και ετρωγον την εορτην του Πάσχα,
και το οποιον ητον εμβλημα του Κυριου μας,
ος τις εξαυρώθη δια τας αμαρτίας του Κόσμου.

Ερ: Έδειξεν ο Ιησους εις τους μαθητάς του

κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, ὅτι ἐγνώριζεν ἐκεῖνον τὸν μαθητὴν, ὅς τις ἔμελλε νὰ τὸν προδῶται;

Ἀπ: Μάλισα εἶπεν, ὅτι θέλει εἰσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀπόστολος πρὸς τὸν ὁποῖον ἤθελε δώσειν τὸ φωμίον βουτημένον, ἔδωτε δὲ τὸ βουτημένον φωμίον εἰς τὸν Ἰούθαν, ὅς τις μετ' ὀλίγον ἐξῆλθεν.

Ἐρ: Ποῦ ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα;

Ἀπ: Εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου ὁ Σίμων Πέτρος ὤμωσε τοῦ Κυρίου μας, ὅτι ἤθελε διαμείνειν πιστὸς πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, Ἀληθινὰ σοὶ λέγω, Πέτρε, πρὶν κράξῃ ὁ πετεινὸς θέλεις μ' ἀρνηθῆν τρεῖς.

Ἐρ: Τί ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα;

Ἀπ: Ὑπῆγεν εἰς ἓνα κήπον τῆς Γεσθημανῆ, ὅπου διέτριψε προσευχόμενος, καὶ ἡ συλλογὴ τῶν ὄσων ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ πάθῃ, τὸν ἐρρίψεν εἰς μίαν τοιαύτην ἀγωνίαν, ὥστε ὁ ἰδρῶς ἐτρέχεν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του, ὡς ῥυτίδες αἵματος, μ' ὅλον τοῦτο ἀπεφάσιτε θεληματικῶς νὰ ὑποκύψῃ εἰς ταῦτα τὰ βάσανα, διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ εἶπε, Πάτερ, ἅς γίνῃ τὸ ἰδικόν σου θέλημα, καὶ ὄχι τὸ ἰδικόν μου.

Κ Ε Φ. Ι Δ.

Ἐρ: Πῶς ἐπρόδωσεν ὁ Ἰούδας τὸν Ἰησοῦν Χριστόν;

Ἄπ: Ἦλθε μ' ἐν τάγμα στρατιωτῶν, καὶ ἀξιωματικῶν, μὲ φανούς, καὶ λαμπάδας, καὶ ἄρματα, καὶ ἐπληθίασεν τὸν Ἰησοῦν διὰ τὰ τὸν φιλήσῃ, ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἠρώτησε ποῖον ἐζήτησεν, παρεδόθη εἰς τὰς χεῖράς των, καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἔδεσαν, καὶ τὸν ἔφεραν πρὸς τὸν Καϊάφην τὸν Ἀρχιερέα.

Ἐρ: Ὁ Πέτρος ἠκολούθησε τὸν Ἰησοῦν;

Ἄπ: Ναί, ἀλλ' ὅταν τὸν ἠρώτησαν, ἐὰν ᾔηται εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ τὸν ἠρνήθη, καὶ ἀφ' οὗ τρεῖς τὸν ἠρνήθη ἔκραξεν ὁ πετεινός, τότε ὁ Ἰησοῦς ἐγύμισε καὶ τὸν εἶδε, καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμήθη τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους τοῦ εἶχε εἰπεῖν καὶ ἐξελθὼν ἔκλαυσε πικρῶς.

Ἐρ: Πῶς μετεχειρίσθησαν τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἀρχιερεῖς;

Ἄπ: Ἐμίσθωσαν ψευδομάρτυρας ἐναντίου του, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τοῦ προσάψωσιν ἔγκλημα, ὅταν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἑαυτὸν, υἱὸν Θεοῦ, τότε τὸν ἐκατηγόρησαν ὡς βλασφημῆσαντα, καὶ εἶπον ὅτι ᾔηται ἀξίος θανάτου, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅτινες τὸν ἐκράτουσαν τὸν ἐπεριπαίζαν, καὶ ἔπτυσον εἰς τὸ πρόσωπόν του καὶ τὸν ἐγρύθιζον, ἄλλοι δὲ πάλιν τὸν ἐρράπιζον, ὁ δὲ Ἰησοῦς ὑπέφερε μ' ὑπομονὴν ὅλας ταύτας τὰς ὕβρεις, διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἐρ: Κατεδικάσθη τέλος πάντων ὁ Ἰησοῦς εἰς θάνατον;

Ἀπ: Ἐφέρθη πρῶτον ἔμπρός εἰς τὸν Πιλάτον καὶ Ἡρώδη, ὁ δὲ Πιλάτος ἐπροσπάθησε νὰ καταπειθῆ τοὺς Ἰουδαίους νὰ τὸν ἀπολύσωσιν, ἀλλ' ἐκείνοι ἀνέκραζον, ὡς σαυρωθῆ, καὶ ὁ Πιλάτος διὰ νὰ τοὺς εὐχαρισήσῃ ἐδιόρισε νὰ τὸν μασιγώσωσιν;

Ἐρ: Τί ἔκαμαν οἱ στρατιῶται ὅτινες ἐμασίγωσαν τὸν Ἰησοῦν.

Ἀπ: Ἐπλεξαν σέφανου ἀπὸ ἀκάνθια, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ τοῦ ἔδωσαν ἓν καλάμιον εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα, καὶ τὸν ἔνδυσαν μὲ πορφύραν καὶ γονατίαντες ἔμπροσθεν του τὸν ἐπερίκλαιζον λέγοντες, χαῖρε, Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐρ: Εὐχαριστήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι μὲ τοῦτο;

Ἀπ: Ὅχι, ἐξηκολούθουν κρᾶζοντες, σαύρωσέ τον, σαύρωσέ τον, τότε βλέπων ὁ Πιλάτος ὅτι θεὸν ἠθύνετο νὰ κατορθώσῃ τίποτε, τοὺς τὸν παρέδωκε νὰ τὸν σαυρώσωσιν.

Ἐρ: Ὅταν εἶδεν ὁ Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεδικάσθη εἰς θάνατον τί ἔκαμεν;

Ἀπ: Μετενόησε καὶ ἐπισρέψας τὰ τριάντα ἀργύρια εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Πρεσβυτέρους τὰ ἔφριψε κατὰ γῆς, μετὰ εἰς τὸν ναὸν καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη.

Ἐρ: Τί τὰ ἔκαμαν τὰ ἀργύρια οἱ Ἀρχιερεῖς;
 Ἀπ: Ἠγόρασαν τὸ χωράφιον τοῦ Κεραμέως μὴ
 αὐτὰ διὰ νὰ θάπτωσιν εἰς αὐτὸ τοὺς ξένους,
 καὶ ἔκτοτε ὠνομάσθη ἐκεῖνο τὸ χωράφιον, χω-
 ράφιον αἱματος.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

Ἐρ: Ποῦ ἐθανάτωσαν τὸν Ἰησοῦν;

Ἀπ: Εἰς ἓνα τόπον ὀνομαζόμενον Γολγοθᾶ, ἢ
 Κρανίου τόπον, ἐπὶ παρουσίᾳ πολλοῦ πλήθους
 ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.

Ἐρ: Πῶς τὸν ἐθανάτωσαν;

Ἀπ: Τὸν ἐσαύρωσαν, ἤτοι τὸν ἐτάνισαν ἐπάνω
 εἰς ἓνα σαυρὸν, καρφώσαντες τὰς χεῖρας καὶ
 τοὺς πόδας του.

Ἐρ: Μόνον, ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν;

Ἀπ: Ὁχι, ἀλλὰ καὶ δύο ληστὰς μετ' αὐτοῦ, ἓνα
 ἀπὸ τὰ θεξιά καὶ ἄλλον ἀπὸ τὰ ἀρισερά.

Ἐρ: Τί παράδειγμα ὑπομονῆς καὶ συγχωρήσεως
 μᾶς ἔδωκεν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ σαυροῦ;

Ἀπ: Παρεκάλεισε διὰ τοὺς φονεῖς του, λέγων, Πά-
 τερ συγχώρησέ τους διότι δὲν ἐξεύρουσι τί κά-
 μουν.

Ἐρ: Τί δὲ ἔγραψεν ὁ Πιλάτος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ
 Σταυροῦ;

Ἀπ: "Οὗτος εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων."

Ἐρ : Πῶς ἐφέρθησαν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν ἐν ᾧ ἐκρέματο εἰς τὸν σταυρὸν ;

Ἀπ : Τὸν ὠνειδίζον, λέγοντες, εἴαν ἦται ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ κατάβα ἀπὸ τὸν Σταυρὸν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τὸν ἐπερίπαιζον, λέγοντες· ἄλλοις ἔστωτε τὸν ἑαυτὸν τοῦ θεοῦ δὲ δὲν δύναται νὰ σώτη.

Ἐρ : Οἱ δὲ λησαί τι ἔλεγον ;

Ἀπ : Ὁ εἰς τὸν ὠνειδίζεν, ἀλλ' ὁ ἄλλος μετανοήσας, εἶπεν τοῦ Ἰησοῦ, ἐνθυμήσου με Κύριε, ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.

Ἐρ : Ὁ δὲ Ἰησοῦς τι τοῦ ἀπεκρίθη ;

Ἀπ : Ἀληθινὰ, σοὶ λέγω, σήμερον θέλεις εἶσθαι μαζύ μου εἰς τὸν Παράδεισον.

ΚΕΦ. Ις.

Ἐρ : Τι συνέβη κατὰ τὴν σιγήμην τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ ;

Ἀπ : Ἡ γῆ ἐσεισθη, αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ σκότος ἐκάλυψε τὴν γῆν διὰ τρεῖς ὥρας.

Ἐρ : Ἐχομεν καμμίαν ἐπίσημον ἀπόδειξιν, τοῦ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε, πρὶν νὰ ξεκρεμασθῇ τὸ σῶμά του ἀπὸ τὸν σταυρὸν ;

Ἀπ : Μάλισα, οἱ στρατιῶται ἀντι νὰ τσακίσωσι τὰ σκέλη τοῦ Ἰησοῦ, καθὼς ἔκαμαν τῶν ἄλλων τῶν συσταυρωθέντων, ἐπειδὴ τὸν εἶδον ἤδη ἀποθαμμένον, ἐτρύπησαν τὴν πλευράν του

- μέ λόγχην, ὅθεν ἐξῆλθεν αἷμα καὶ νερόν,
διὰ τοῦ ὁποίου τούτου ἐπληρώθησαν δύο ἀξιο-
σημεῖωται προφητεῖαι ἀφορῶσαι τὸν σωτήρα μας.
- Ἐρ: Ποῖαι ἦσαν αὗται αἱ προφητεῖαι;
- Ἀπ: "Ὅτι κόκκαλον αὐτοῦ δὲν θέλει τσακισθῆν
καὶ πάλιν, θείλουσιν ἰδεῖν εἰς ἐκείνον τὸν
ὁποῖον ἐλόγγευταν.
- Ἐρ: Ἐπληρώθη καὶ καμμία ἄλλη προφητεῖα
ἀξιοσημεῖωτος, κατὰ τὴν σαύρωσιν τοῦ Σω-
τῆρος μας;
- Ἀπ: Μάλιστα οἱ στρατιῶται ὅτινες τὸν ἐσαύ-
ρωσαν διεμοιράσθησαν τὰ φορέματά του με-
ταξύ των, καὶ ἔρριψαν λαχνοὺς διὰ τὸν χι-
τῶνά του, ὅς τις ἦτον ὅλος πλεκτός.
- Ἐρ: Ποῖα ἦτον ἡ προφητεῖα, τὴν ὁποίαν οὕτως
ἀγνοοῦντες ἐπλήρωσαν;
- Ἀπ: "Ἐμοιράσθησαν τὰ φορέματά μου μεταξύ-
των, καὶ εἰς τὸ ἐνδυμά μου ἔρριψαν λαχνοὺς."

ΚΕΦ. ΙΖ.

- Ἐρ: Ἀπὸ ποῖου ἐνταφιάσθη ὁ Ἰησοῦς;
- Ἀπ: Ἀπὸ τὸν ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ἀνθρώπον
πλούσιον, ὅς τις ἐζήτησε τὸ σῶμά του ἀπὸ τὸν
πλάτον, καὶ πετιτυλίξας το εἰς τινδύνα μὲ ἀρώ-
ματα, τὸ ἔβαλεν εἰς ἓνα τάφον πεδουχημένον εἰς
τὴν πέτραν, καὶ ἐκύλησε μίαν μεγάλην πέτραν
εἰς τὸ στόμιον τοῦ τάφου.

Ἐρ : Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν ἐπίσειον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἠμπορεῖ ν' ἀνασηθῆ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, τὶ ἕκαμην φοβούμενοι μήπως καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ τὸν κλέψωσι διὰ νυκτός.

Ἀπ : Ἐδιόρισαν φυλακὴν νὰ ἐπαγρυπνῆ καὶ ἐσφράγισαν τὴν πέτραν ἀσφαλίσαντές την.

Ἐρ : Ἀνέστη ὁ Ἰησοῦς ὡς προεῖπεν ;

Ἀπ : Μάλιστ' τὴν αὐγὴν τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, Ἄγγελος τοῦ Κυρίου κατέβη ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἀπεκύλησε τὴν πέτραν ἀπὸ τὸ μνημα, οἱ δὲ φύλακες ἀπὸ τὸν φόβον των ἔμειναν ἠμιθανεῖς, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη, χωρὶς κανεῖς νὰ τὸν ἴδῃ πῶς.

Κ Ε Φ Ι Η .

Ἐρ : Ποῖος πρῶτος ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου μας, ἔλλειψεν ἀπὸ τὸν τάφον ;

Ἀπ : Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, αἰτινες ἦλθον μέτινας ἄλλας γυναῖκας πρὸς τὸ μνημα ν' ἀλλεΐψωσι μὲ μύρα τὸ σῶμά του.

Ἐρ : Τὶ ἕκαμεν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία ὅταν εὗρεν τὸν Ἰησοῦν ἐλλείποντα ;

Ἀπ : Ἐτρεξε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, λέγουσα· ἐπῆραν τὸν Κύριον, καὶ δὲν ἐξεύρομεν ποῦ τὸν ἔβαλαν· καὶ ἐν ᾧ γυναῖκες τινες ἐμβῆκαν εἰς τὸ μνημα, δύο ἄγγελοι

ἐσάθησαν πληθόντων μὲ λαμπρὰ φορέματα,
καὶ τῶν εἶπον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη.

Ἐρ: Πρὸς ποῖον ἐφάνη ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἀνά-
στασίν του;

Ἀπ: Πρὸς Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν ἐν ᾧ ἐσέ-
κετο πληθόν του μνήματος, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐγνώ-
ρισε, ἕως ὅτου ἐκεῖνος τὴν ἔκραξεν ἐξ ὀνόματος,
εἰπὼν εἰς αὐτὴν, καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας τὰς
ὁποίας ὑπήντησεν, νὰ ὑπάγωσι πρὸς τοὺς μα-
θητὰς του, καὶ νὰ τῶν εἰπωσι νὰ ἀπέλθωσιν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὅπου ἤθελον τὸν ἰδεῖν.

Ἐρ: Ἐπίσειυταν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἡ γυναῖκα εἶχεν
ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν.

Ἀπ: Ὅχι.

ΚΕΦ. ΙΘ.

Ἐρ: Τί ἔκαμαν οἱ Ἀρχιερεῖς ὅταν ἤκουσαν τὴν
ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ;

Ἀπ: Ἐδωροδόκησαν τοὺς γρατιώτας, διὰ νὰ
εἰπωσιν ὅτι οἱ μαθηταὶ του ἐλθόντες τὴν νύ-
κτα, ἐν ᾧ αὐτοὶ ἐκοιμῶντο τὸν ἔκλεψαν, καὶ
διεδόθη εἰς τοὺς Ἰουδαίους τοιαύτη ἰδέα ἕως
τὴν σήμερον.

Ἐρ: Πῶς ἐφάνη τὸ πρῶτον ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς
μαθητὰς του;

Ἀπ: Ἐν ᾧ αἱ θύραι ἦσαν κλεισαὶ τῆς οἰκίας,
εἰς τὴν ὁποίαν οἱ μαθηταὶ ἦσαν συνηθρευμέ-

νοι φοβούμενοι τοὺς Ἰουδαίους ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὴν μέσην των, καὶ εἶπε, εἰρήνη ὑμῖν· καὶ τοὺς ἔδειξε τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν του·

Ἐρ: Ἦσαν ὅλοι οἱ μαθηταὶ ἐκεῖ τότε;

Ἀπ: Ὁ Θωμᾶς μόνον ἔλλειπεν, ὅστις ἐπεὶτα δὲν ἐπίστευε τοὺς λόγους τῶν μαθητῶν, ὅτινες τοῦ ἔλεγον ὅτι εἶδον τὸν Κύριον, μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας, ἐφάνη πάλιν εἰς τοὺς μαθητάς του ὁ Ἰησοῦς, ἐν ᾧ καὶ ὁ Θωμᾶς ἦτο μαζύ των.

Ἐρ: Ἐπίστευτέ τότε ὁ Θωμᾶς;

Ἀπ: Τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς φέρε τὸν δάκτυλόν σου καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ψηλάφισον τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνεσθαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός· τότε εἶπεν ὁ Θωμᾶς πρὸς αὐτὸν, Σὺ εἶσαι ὁ Κύριός μου, Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου.

Ἐρ: Πόσον καιρὸν διέτριψεν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὴν ἀνάστασίν του;

Ἀπ: Τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐντὸς τοῦ ὁποῦ τουτου καιροῦ ἐφάνη εἰς τὴν Γαλιλαίαν μίαν φοράν, πρὸς πεντακοσίους περίπου ἄνδρας, καὶ ἔδωκε πολλὰς ἀναμφιβόλους ἀποδείξεις τοῦ ὅτι ἦτο ζῶν.

Ἐρ: Τί ὑπεσχέθη ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς μαθητάς του πρὶν τῆς ἀναλήψεώς του;

Ἀπ: Ὅτι ἤθελεν ἀποσεῖλιν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ τῶν εἶπε νὰ περιμῆνωσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἕως ὅτου νὰ τῶν

ἔλθῃ, καὶ τότε νὰ ὑπάγωσι, καὶ νὰ βαπτί-
ζωσιν ὅλα τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐρ: Εἰς ποῖον τόπον ἦτον ὁ Ἰησοῦς ὅταν ἀνε-
λήφθη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς;

Ἀπ: Εἰς τὴν Βηθανίαν μετὰ τῶν μαθητῶν του,
τοὺς ὁποίους ἀφ' οὗ εὐλόγησεν, ἐχωρίσθη ἀπ' αὐ-
τῶν, ὑψώθη, καὶ σύννεφον τὸν ἔκαμεν ἄφαντον
ἀπ' ἔμπροσθέν των, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸν Οὐ-
ρανὸν, ὅπου ἐκάθητε πρὸς δεξιὰν τοῦ Πατρὸς.

Ἐρ: Ποῖον ἐδιάλεξαν οἱ Μαθηταὶ ἀπόστολον ἀντὶ
τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου;

Ἀπ: Τὸν Μαθθαίον.

Ἐρ: Κατὰ ποίαν ἡμέραν κατέβη τὸ ἅγιον Πνεῦμα
εἰς τοὺς μαθητάς;

Ἀπ: Τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἑορτὴν με-
γάλην τῶν Ἰουδαίων, ἐν ᾗ οἱ μαθηταὶ ἦσαν
συνηγμένοι εἰς ἓν μέρος.

Ἐρ: Πῶς κατέβη τὸ Ἅγιον Πνεῦμα;

Ἀπ: Φωνὴ ἐκβῆκεν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, ὡς κί-
νημα σφοδροῦ ἀνέμου, καὶ ἐφάνησαν εἰς τοὺς
μαθητάς ὡς χωρισμένοι πύρινοι γλῶσσαι, καὶ
ἐκάθισαν εἰς καθένα ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐγεμί-
σθησαν ὅλοι ἀπὸ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἤρχισαν
νὰ ὁμιλῶσι γλώττας ἀγνώστους εἰς αὐτοὺς τὸ πρῖν.

Κ Ε Φ. Κ.

Ἐρ : Τίνες συνέγραψαν τὰς διαφόρους ἐπισολὰς;

Ἀπ : Οἱ Ἀπόστολοι Παῦλος, Ἰάκωβος, Ἰωάννης
Ἰούδας, καὶ Πέτρος.

Ἐρ : Διατί ἔγραψαν οὗτοι τὰς ἐπισολὰς ταύτας;

Ἀπ : Διὰ τὸ διδάξωσι τοὺς ὅσους εἶχον μετα-
τρέψειν προτοῦ, καὶ τὸς κρατῶσιν εἰς τὴν
πίσιν, ἐν ᾧ καιρῷ ἔλλειπον μακρὰν ἀπ' αὐτῶν
καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ τῶν ὁμιλήσωσι κατὰ πρό-
σωπον.

Ἐρ : Ἀπὸ ποῖον καὶ πρὸς ποίους ἐγράφη ἡ πρώτη
Ἐπιστολή;

Ἀπ : Ἡ Πρώτη ἐπιστολή ἐγράφη ἀπὸ τὸν Ἀπό-
στολον Παῦλον, πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, καὶ
διδάσκει τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἑθνικούς, νὰ
λησμονήσωσι τὰς πρώτας περὶ θρησκείας δια-
φοράς των, καὶ νὰ πιστεύσωσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν
Χριστὸν, καὶ νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τὸ ἔλεός του τὴν
σωτηρίαν των.

Ἐρ : Πρὸς ποίους ἄλλους ἔγραψεν ἐπιστολὰς ὁ
Ἀπόστολος Παῦλος;

Ἀπ : Ἐγραψε δύο ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς Κοριν-
θίους, μίαν πρὸς τοὺς Γαλάτας, ἄλλην πρὸς
τοὺς Ἐφεσίους, μίαν πρὸς τοὺς Κολοσσαεῖς,
καὶ δύο πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς· ἔγραψε δὲ,
καὶ δύο ἐπιστολὰς πρὸς τὸν μαθητὴν του τὸν

Τιμόθεον, μίαν πρὸς τὸν Τίτον, καὶ μίαν πρὸς τὸν Φιλήμονα.

Ἐρ: Διατί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε πρὸς τοὺς Κορινθίους.

Ἀπ: Ἐγραψεν ἀποδεικνύων εἰς αὐτοὺς, πόσον ἄτοπον ἦτο νὰ διχονοῶσι μεταξύ των, καὶ τοὺς ἤλεγξε διὰ τὰς διαιρέσεις καὶ διχοσασίας αἰτινες ἠκολούθησαν εἰς τὴν ἀπουσίαν του.

Ἐρ: Ποῖαι ἦσαν αὐταὶ αἱ διχόνοιαί;

Ἀπ: Τινὲς ἐκ τῶν Κορινθίων ἔλεγον ὅτι ἠκολούθουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Παύλου, ἄλλοι ἐκήρυττον ἑαυτοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Ἀπολλῶ, καὶ ἄλλοι τοῦ Κηφᾶ.

Ἐρ: Πῶς τοὺς ἐπιπλήττει ὁ Παῦλος διὰ τοῦτο;

Ἀπ: Ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι εἷς, καὶ ἡ θρησκεία του μία, καὶ εἴτε ὁ Παῦλος, εἴτε ὁ Ἀπολλῶς, εἴτε ὁ Κηφᾶς ἐφύτευεν, ὁ Θεὸς ὁμῶς ἠύξησεν.

Ἐρ: Ἐπὶ τίνων περιστάσεων ἐγράφησαν αἱ ἄλλαι ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου;

Ἀπ: Αἱ περιστάσεις ἦσαν διάφοροι, ἀλλ' ὁ σκοπὸς ὅλων ἦτον ὁ αὐτὸς, ἤγουν, νὰ ἐφελκύσθῃ ἐκεῖνους πρὸς τοὺς ὁποίους ἔγραψεν, εἰς τὴν ἐνθερμῶν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ τοὺς σηρίξῃ εἰς τὴν πρὸς τὰς θείας Ἐντολὰς ὑπακοήν.

'Ερ : Ἀπὸ ποῖον ἐγράφη ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπισολή ;

'Απ : Ὁ Συγγραφεὺς δὲν ἀναφέρεται ποῦποτε, περιγράφεται δὲ εἰς αὐτὴν κυρίως, ἢ μεταξὺ Χριστιανικῆς καὶ Λευιτικῆς ἱερατείας διαφορά, καὶ δεικνύει τὴν ὑπεροχὴν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ὡς ἐκ τῆς ἀπλότητος καὶ καθαρότητός της.

'Ερ : Πρὸς ποῖον ἐγράφη ἡ καθολικὴ Ἐπισολὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου.

'Απ : Δὲν ἐγράφη πρὸς ἰδιαιτερόν τι ὑποκείμενον, ἢ πόλιν, ἀλλὰ γενικῶς πρὸς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους, τοὺς ἐσκορπισμένους εἰς διαφόρους τόπους, ὅθεν καὶ ὀνομάζεται Καθολικὴ ἐπισολή, τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου.

'Ερ : Καθολικαὶ ἦσαν αἱ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους δύο ἐπισολαὶ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

'Απ : Διάφοροι γινώμαι εἶναι περὶ τούτου, πιθανὸν ὅμως νὰ ἐγράφησαν πρὸς τοὺς Χριστιανούς Ἰουδαίους, καὶ γενικῶς πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἐπισολὰς ταύτας τόπων.

'Ερ : Πόσαι ἐπισολαὶ ἐγράφησαν ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Ἰωάννην ;

'Απ : Τρεῖς ἢ Α. Καθολικὴ ἐπισολή, ἢ Β. ἢ γραφεῖσα πρὸς μίαν Κυρίαν, ἣτις ἦτον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν του, νοθετοῦσά την ν' ἀναθρέψῃ τὰ τέκνα της, εἰς τὰς ἀληθεῖς τῆς

Ἐρησκείας καὶ τῆς ἀρετῆς ἀρχάς· καὶ ἡ Γ.
ἢ πρὸς τὸν Γάϊον, τὸν καθηγητὴν τοῦ Εὐαγγ-
γελλίου, τὸν ὁποῖον ἐπαινεῖ ὁ Ἰωάννης, διὰ τὴν
πρὸς τὸν Χριστὸν πίσιν του καὶ φιλοξενίαν.

Ἐρ: Τί περιέχει ἡ Καθολικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἰούδα
καὶ πρὸς ποῖον διευθύνεται;

Ἄπ: Διευθύνεται πρὸς ὅλας τὰς Χριστιανικὰς
ἐκκλησίας παραγγέλουσά τας πρὸ πάντων ν'
ἀνθίστανται κατὰ τῶν Φατριασῶν, καὶ νὰ ἐνό-
νωνται πρὸς ὑπεράπτισιν τῆς πίσεώς των.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΤΕΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023990

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

